יצחק שניאור, מאמן הפועל ת"א. זקן המאמנים בלאומית? קודם כל זה לא מדוייק. יש יוסל'ה ולייזר. וחוץ מזה – גיל זה רק ענין ביולוגי. העיקר היא ההרגשה

(בעמוד 6)

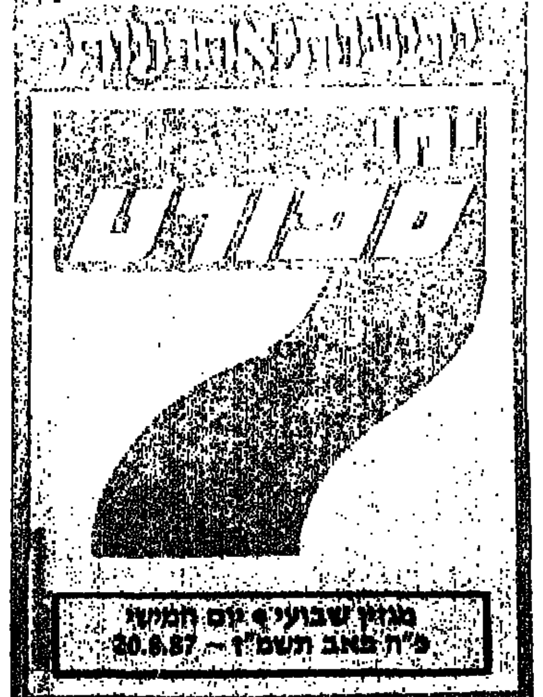

הגם אתה, רבינזון?

כן. מכבי פ"ת הכניסה את דורון לרשימת ההעברות (בעמוד 10)

„רלף צודק!"

סבור מושל'ה ויינקרנץ, מאמן נבחרת הכדורסל (בעמוד 7)

בַּיָּמִים הָאַחֲרוֹנִים שֶׁעוֹד נוֹתְרוּ לַחֹפֶשׁ הַגָּדוֹל, כְּדַאי לְחַפֵּשׂ אֵיזֶה עִסּוּק מְיֻחָד – מַשֶּׁהוּ שֶׁעוֹד לֹא עָשִׂינוּ, מַשֶּׁהוּ מְרַתֵּק שֶׁיָּכוֹל לְהַעֲסִיק אוֹתָנוּ, לְעַנְיֵן, לְהָבִיא תּוֹעֶלֶת – לְאַמֵּץ תַּחְבִּיב שֶׁהַגְּדוֹלִים קוֹרְאִים לוֹ עִסּוּק קוֹנְסְטְרוּקְטִיבִי (אַל תִּשְׁבְּרוּ אֶת הַשִּׁנַּיִם עִם הַמִּלָּה הַזֹּאת) – זֹאת אוֹמֶרֶת, עִסּוּק בּוֹנֶה וּמוֹעִיל. זֶה יָכוֹל לִהְיוֹת בְּכָל שֶׁטַח שֶׁהוּא. אֶפְשָׁר לִלְמֹד לִכְרֹךְ וּלְתַקֵּן סְפָרִים, לְמָשָׁל: לְכָל אֶחָד יֵשׁ בַּבַּיִת סְפָרִים אֲהוּבִים וִיקָרִים שֶׁכְּרִיכָתָם קְרוּעָה וּמִתְפּוֹרֶרֶת. מִי שֶׁיֵּשׁ בְּבֵיתוֹ מְכוֹנַת־תְּפִירָה, יָכוֹל לִלְמֹד לְהַפְעִיל אוֹתָהּ וּלְהַטְלִיא סוֹפְסוֹף אֶת הַג'ינְס הַקָּרוּעַ, אוֹ לִתְפֹּר אֲפוּדָּה לֶחָתוּל, לְמָשָׁל... זֶה כֵּיף לֹא רָגִיל, גַּם לְבָנִים!

וּמָה דַּעְתְּכֶם לִלְמֹד קְצָת לְבַשֵּׁל? אֶפְשָׁר לֶאֱסֹף קְבוּצָה שֶׁל חֲבֵרִים, וְאַחַד הַהוֹרִים אוֹ הָאַחִים הַגְּדוֹלִים יְכוֹלִים לְלַמֵּד אוֹתָם כַּמָּה כְּלָלֵי בִּשּׁוּל יְסוֹדִיִּים: אֵיךְ לְהָכִין עוּגָה, פַּשְׁטִידָה אוֹ קְצִיצוֹת וַאֲפִילוּ אֵיךְ לִשְׁבֹּר בֵּיצָה כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ... כָּל הַשְּׁאָר חָפְשִׁי בְּהֶתְאֵם לְדִמְיוֹנָם שֶׁל הַטַּבָּחִים הַצְּעִירִים וְהַאֲמִינוּ לִי – זֶה יָכוֹל לִהְיוֹת עִסּוּק מְהַנֶּה מְאֹד בִּשְׁבִיל כֻּלָּם: גַּם לָכֶם וְגַם לְכָל בְּנֵי הַבַּיִת.

אַחֲרֵי הַכֹּל – מִן הָרָאוּי שֶׁכָּל אֶחָד שֶׁגַּם אוֹכֵל (וּמִי אֵינֶנּוּ אוֹכֵל?) – יָבִין בָּאֹכֶל וְיֵדַע אֵיךְ מְטַפְּלִים בּוֹ. אֵיכוּת הַחַיִּים וּבְרִיאוּת הַגּוּף תְּלוּיִים בְּמִדָּה רַבָּה מְאֹד בְּסוּג הַמָּזוֹן שֶׁאֲנַחְנוּ מַכְנִיסִים לַפֶּה, אָז לָמָּה לֹא לָדַעַת אֶת הַכְּלָלִים הַנְּכוֹנִים?

מַרְבִּית הַטַּבָּחִים הַמְפֻרְסָמִים בָּעוֹלָם הֵם דַּוְקָא גְּבָרִים, וְאַף כִּי מְקֻבָּל שֶׁהָאִשָּׁה הִיא הַמּוֹשֶׁלֶת בַּמִּטְבָּח – אֵין זֶה הֶכְרֵחִי כְּלָל.

יֵשׁ סִפְרֵי בִּשּׁוּל מַתְאִימִים, וּבְעַמּוּד „תַּפּוּחַ וָעֵץ" הַמּוֹפִיעַ בְּ„יְדִיעוֹת אַחֲרוֹנוֹת" מִדֵּי יוֹם שִׁשִּׁי בְּתוֹךְ הַמּוּסָף „7 יָמִים", יֵשׁ מָדוֹר שֶׁנִּקְרָא „בִּשּׁוּל בְּצִ'יק־צַ'ק": בְּדִיּוּק מַתְאִים לְטַבָּחִים מַתְחִילִים שֶׁיֵּשׁ לָהֶם טַעַם טוֹב.

אָז מָה אוֹכְלִים הָעֶרֶב?

שֶׁלָּכֶם,

יונה אלפק

לַיְלָה טוֹב

מֵאֵת גָּלִית יְרוּשַׁלְמִי

בָּעֶרֶב, אַחֲרֵי שֶׁעִצְבַּנְתִּי אֶת כֻּלָּם
אוֹמְרִים לִי לָלֶכֶת לִישֹׁן.
אֲנִי מוּכָן, רַק בִּתְנַאי אֶחָד:
שֶׁאִמָּא תַּרְדִּים אוֹתִי בַּסָּלוֹן.

אִמָּא שׁוֹכֶבֶת לְצִדִּי, עַל הַסַּפָּה,
מְחַבֶּקֶת אוֹתִי וְשִׁיר מְזַמְזֶמֶת.
לֹא עוֹבְרוֹת חָמֵשׁ דַּקּוֹת,
וַאֲנִי רוֹאֶה אֶת אִמָּא נִרְדֶּמֶת...

כְּשֶׁאַבָּא יִגְדַּל

מֵאֵת מִיכַל י. גֹּרֶן

אַבָּא, כְּשֶׁתִּגְדַּל תִּהְיֶה צַיָּר!
הַיּוֹם צִיַּרְתָּ לִי בַּיִת וְגִנָּה,
וְשֶׁמֶשׁ גְּדוֹלָה וְחַמָּה.
אַבָּא, כְּשֶׁתִּגְדַּל בֶּטַח תִּהְיֶה צַיָּר,
אַתָּה מְצַיֵּר מַמָּשׁ נֶהְדָּר!
אֶתֵּן לְךָ צְבָעִים
וְגַם דַּפִּים, כַּמָּה שֶׁתִּרְצֶה.
אַבָּא, אַתָּה מְצַיֵּר לִי
כָּל־כָּךְ יָפֶה...

זִכָּרוֹן מְצֻיָּן

מֵאֵת לֵאָה נָאוֹר

הַזִּכָּרוֹן שֶׁלִּי מְצֻיָּן
אֲבָל הוּא קְצָת לֹא לָעִנְיָן.
אֲנִי זוֹכֵר רַק דְּבָרִים לֹא חֲשׁוּבִים.
לְמָשָׁל: אֶת הַפַּעַם הָרִאשׁוֹנָה שֶׁאָכַלְתִּי
עֲנָבִים,
וְשֶׁנָּסַעְנוּ בְּרַכֶּבֶת, וְאֵיךְ צִפֹּר הַקָּשָׁה,
וְאֶת הַשְּׁקִיעָה הַהִיא בִּירוּשָׁלַיִם,
וְאֶת הַצֶּבַע שֶׁל הָהָר,
וַאֲפִלּוּ שִׁיר אָרֹךְ שֶׁל גְּדוֹלִים,
אֲנִי זוֹכֵר אֶת כָּל הַמִּלִּים.
לֹא יוֹדֵעַ אֵיךְ הִצְלַחְתִּי.
אֲבָל לְגַמְרֵי שָׁכַחְתִּי
אֵיפֹה שַׂמְתִּי אֶת הַמְּעִיל,
וּלְאָן נֶעְלַם הַסּוֹדֶר.
גַּם שָׁכַחְתִּי שֶׁהִבְטַחְתִּי
לְסַדֵּר סוֹף סוֹף אֶת הַחֶדֶר.

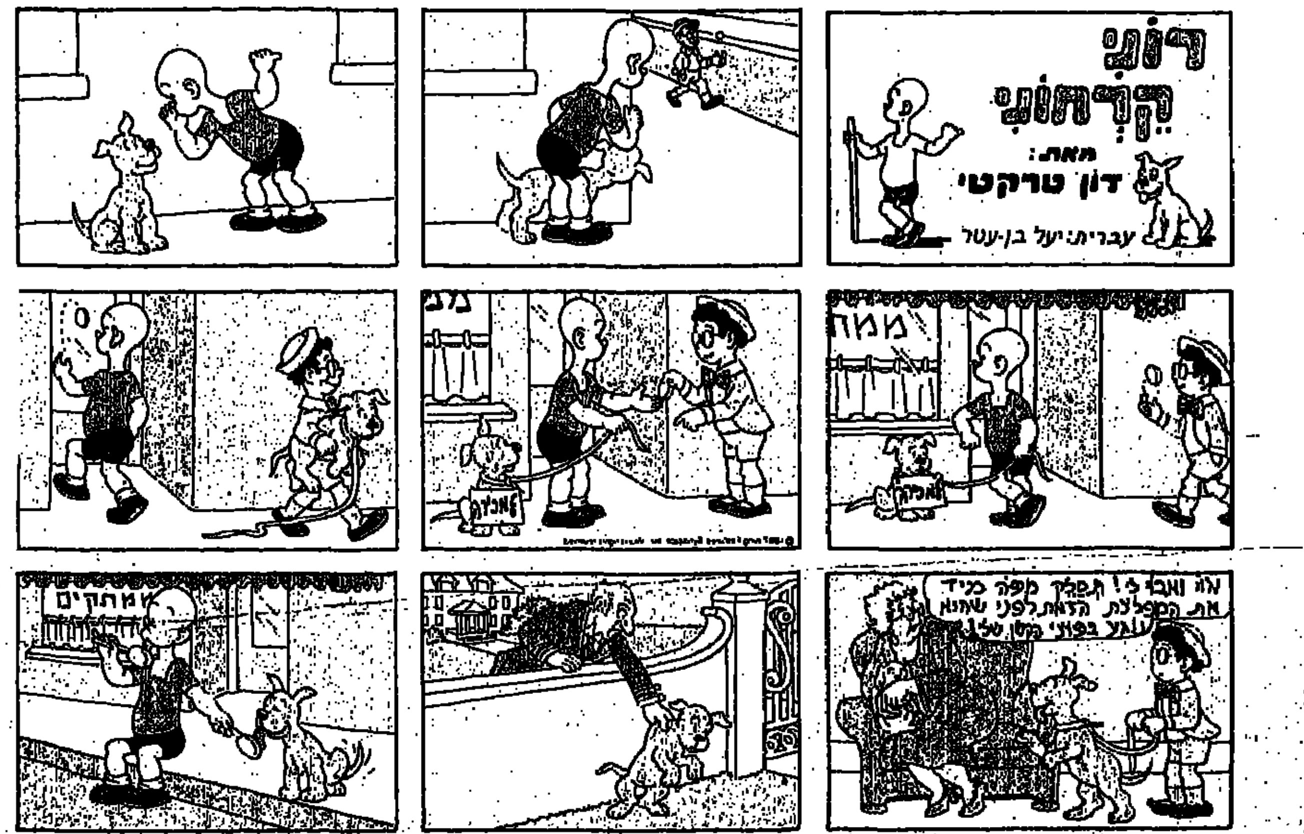

בלגיה

רוני רוזנטל

היחיד בחבורה הישראלית ש„הריח" נצחון

רוני רוזנטל, 90 דקות במשחק־החוץ של ס.צ. בריז' מול גנט – והוא היחיד בחבורה הישראלית בבלגיה שחגג אמש נצחון – 0:1 משער שכבש מארקידהייה, שותפו להתקפה של רוני, 10 דקות מן הסיום.

לא היתה זו פתיחה סוערת של רוני, כמו אשתקד, כאשר כבש שער והוכשל לבעיטת 11 מ' תוך 10 הדקות הראשונות (מול וארגם). אבל אנשי בריז', מרוצים מאוד מן הנצחון אמש, היו מרוצים גם כך מכולתו של רוני.

במהלך המשחק הגיע לשני מצבים טובים, וגם עשה עבודה משביעת רצון בקו האחורי. עובדה שהמאמן, האנק הוכארד, הותירו בשדה עד תום המשחק.

כמו במקרה־אוחנה, היו לכתב ה„ניוזבלאט" הבלגי, חילוקי־דעות עם אנשי פ.צ. בריז'. הוא לא דיווח על התעלות של הישראלי מבריז', והעניק לו ציון נמוך.

אלי אוחנה

90 דקות מלאות במכלן, 0:0 בחוץ. מאמנו מרוצה

„אם ימשיך כך, נדע שעשינו טוב", אמר אמש מאמן מכלן, אד דה־מוס, לאחר משחק הבכורה של אלי אוחנה במדי קבוצתו בליגה הבלגית. אלי שותף בכל 90 הדקות בהתמודדות בו סיימה מכלן, מגנית האלופה, בתיקו 0:0 בחוץ מול סרקל בריז'.

במשחק שנערך לעיני 9,000 צופים, תקפה סרקל,הנמצאת בכושר טוב (הביסה בשבת 0:4 את בוורן), במסגרת גמר הגביע הפלמי, ברוב השלבים. מכלן התגוננה בנואשות והצליחה, בזכות יכולת מצויינת של שוערה, לשמור על שער נקי.

אלי נותר זמן רב תקוע, ללא אספקת כדורים – אבל כשקיבל אותם, ידע להפעיל את הטעיות הגוף האופייניות לו, כדי להביך את מגיני סרקל. בכל מקרה, לא היתה זו בימה אידיאלית לבכורה של אוחנה, אך הוא לא נכשל.

בקרב העתונאים היו חילוקי־דעות על יכולתו של אוחנה. בעוד ש„ניוזבלאט" דיווח בצורה שטחית, כי אוחנה לא עשה דבר מיוחד ואף העניק לו ציון נמוך – כמו רוב חבריו – טענו אחרים כי, „הבכור הישראלי גילה כישרון".

משה סיני

„הופיע" רק בתכניה – בוורן נוצחה בבית

מאת דרור לוי, אנטוורפן

משה סיני עדיין לא טעם מהליגה הבלגית. אמש הוא החמיץ את הבכורה, בגלל הפציעה מהמשחק בשבת נגד סרקל ברוז'. קבוצתו בוורן, הפסידה בביתה 1:0 ללוקרן.

9,000 הצופים שחזו במשחק, קראו בתכניה שחולקה לפני המשחק, כי סיני יפתח בהרכב. ואולם לפני המשחק ערך המאמן הצ'כי, לאדיסלאב נובאק, מיבחן־כשירות לסיני במגרש־האימונים הסמוך. סיני לא עשה רושם טוב, ולשאלת המאמן, האם יוכל לשחק, השיב: „אני מעדיף לוותר על המשחק. לא נראה לי שאוכל לעמוד בעומס".

לבוורן היתה עדיפות קלה במחצית הראשונה, שהסתיימה בלי שערים. במחצית השניה חלה התעוררות אצל לוקרן, שבה גם הבקיע את שער הניצחון.

● תוצאות אחרות: אנדרלכט – שרלרואה 0:1 וארגם – מולנבק 1:1.

בגלייבטר כובש במדי האסלט

אייל בגלייבטר מתאקלם בבלגיה. שלשום הכניסה קבוצתו האסלט (מהליגה השניה) קבוצה מהליגה השלישית 0:4. בגלייבטר הבקיע את אחד השערים.

נוטינגהאם עם 100 אחוזי הצלחה – ניצחה את וואטפורד 0:1

רק 0:0 בין היונייטד לארסנל, נצחון לטוטנהאם על ניוקאסל

נוטינגהאם הכניעה אמש בביתה את וואטפורד משער של פירס, בבעיטת 11 מ', בדקה ה־25 – והצטרפה לקובנטרי ולצ'לסי, שצברו 6 נקודות בשני מחזורים בליגה האנגלית בכדורגל – ומדורגות בצמרת הטבלה.

במשחק המסקרן, בחצי השני של המחזור השני, סיימו מנצ'סטר־יונייטד וארסנל בתיקו 0:0, במנצ'סטר.

טוטנהאם הכניעה בבית 1:3 את ניוקאסל משערים של קלייב אלן, וודל והורג'. מקרידי כבש לניוקאסל. סאותהמפטון ניצחה בנוריץ' 0:1 משער של קווין מור (62).

קווינס פארק ריינג'רס, קבוצתו של דור פיונטי, סיימה ב־1:1 בבית עם דרבי. ג'י היקנה יתרון לדרבי (7) ובאניסטר השווה (19).

אנגליה

ראש כבש בגנואה ונמלט אחרי המשחק מחמומי־מוח

איאן ראש למד השבוע את הצד האפל של הליגה האיטלקית בכדורגל, כאשר כ־500 מאוהדי גנואה צרו על האוטובוס של יובנטוס, אחרי נצחונה 0:2 בחוץ על גנואה, במשחק ידידותי. ההמון הלם באוטובוס באגרופים ובמוטות ברזל, במחאה על אי פתיחת שערי האיצטדיון בזמן. שחקני יובה נמלטו.

איאן כבש במשחק את השער המהיר בקריירה שלו, 0:1, אחרי 31 שניות. הוא הבקיע עד עכשיו שמונה שערים בחמישה משחקים, מאז עבר ליובנטוס מליברפול.

יובנטוס הסכימה לשחרר את ראש, חלוץ נבחרת וולש, ואת הדני מיכאל לאודרופ, למשחק וולס – דנמרק, ב־9 בחודש הבא, ארבעה ימים לפני פתיחת הליגה האיטלקית.

נצחון למונאקו על סאן־ז'רמן

מונאקו – סאן־ז'רמן (בפאריז) 0:1: מונפלייה – בורדו 0:0; ביירוט – סט. אטיין 1:2; לה האבר

צרפת

– טולון 1:1; מץ – ראסינג פאריז 0:0; קאן – טולון 0:1; לאנס – ליל 1:1; אוקסר – לאבאל 1:1; נים – נאנט 1:3; מרסיי –ברסט 0:1.

הטבלה (6): 1. מונאקו 10 נק' 2. בורדו 8; 3־6. טולון, סאן ז'רמן, ראסינג וקאן 7 כ"א.

הולנד

זבולה – פיינורד 0:1; איינדהובן – טוונטה (באנסחדה) 2:3; דן־בוס – וילם 1:3.

סקוטלנד

ריינג'רס ניצחה בלי אבי כהן הפצוע

אלופת סקוטלנד, גלאזגו ריינג'רס, ניצחה אמש בגביע הליגה את סטרלינג מהליגה השניה 1:2. אבי כהן שוב לא שיחק, בגלל פציעה בירך, שממנה אותו כבר שבוע.

אבי ראה את המשחק מהיציע. בינתיים הוא ממשיך להתאמן, אבל לא בקצב מלא, ולא עם ההרכב הראשון.

בשבת מצפה לקבוצתו משחק בית בהייברוקס עם פאלקרייק. אבי כהן עדיין אינו יודע אם ישחק, אבל הוא כבר מצפה להיות ברשימת המוזמנים למשחק.

שני שיאי־עולם – וגרוס איבד התואר ב־100 פרפר

שני שיאים עולמיים נשברו אתמול, ביום השני של אליפות אירופה בשחיה בשטרסבורג. מיכאל גרוס המסיר תואר שני – הפעם לאדריו ג'יימסון מבריטניה, ב־100 מ' פרפר. מדליית הכסף היתה הונגרית, של יוזף סאבו, לפני פטריק קרהל ממזרח־גרמניה.

ג'יימסון ניצח את גרוס גם באליפות־העולם, אשתקד בספרד, אך היה סגנו באליפות אירופה הקודמת בסופיה. הבריטי קבע אתמול בגמר ל־100 מ' פרפר 53.62 שנ', זהב שני לבריטניה. בבוקר שבר ג'יימסון את השיא האירופי של גרוס – 53.49 שנ'. גרוס השתפר יחסית לשלשום, וסיים אתמול שני. בני גילסן מדנמרק זכה בארד.

במישחה האחרון של היום השני היתה לגרוס נחמה־מוזהבת ראשונה באליפות: הוא ובני־ארצו פטר זיט, ריינר הנקל ותומאס פרנר, זכו ב־4X200 מ' שליחים חופשי בשיא עולמי – 7:13.10 ד'. זהו שיפור לשיא הקודם של האמריקנים הית, לארסון, פלוט וגיינס מ־1984 – 7:15.69 ד'. גם הרביעייה המזרח־גרמנית, שהגיעה שניה, ירדה מהשיא העולמי הקודם – 7:14.27 ד'.

תומאס דארני, אלוף העולם מהונגריה, מחק את השיא העולמי בן חמשת הימים של דייב וארטון מארה"ב ב־4X100 מ' מעורב אישי. דארני קבע 4:15.42 ד', לעומת 4:16.12 ד' שקבע וארטון ביום שישי. גם

דריקס חוזר לאימונים, מכבי תשלם לו את יתרת חובו תוך 30 יום

– זהו הסכם־הפשרה שהושג אתמול בבוקר בבית המשפט ● אם האגודה לא תעמוד בזמנים, יבוטל החוזה ● תוך חודש יחל מו"מ על תנאיו הכספיים בעונתיים הקרובות ● שני הצדדים יצאו מרוצים

מאת זאב גולדשמיט

חלוץ מכבי ת"א, אלי דריקס, חוזר לאימונים, בעקבות הסכם פשרה שהושג אתמול בבית־המשפט המחוזי אצל השופט שאול אלוני.

לפי ההסדר, מכבי ת"א מתחייבת לשלם לדריקס את יתרת חובו לעונה שעברה בתוך 30 יום מאתמול. אם לא תשולם יתרת החוב לשחקן בזמן שהוקצב, יבוא החוזה בין שני הצדדים לקיצו. אלי דריקס הוא, איפוא, שחקן מכבי ת"א על־תנאי.

בלי קשר לחוב, הוחלט שהתנאים הכספיים בחוזה, שנחתם בשנה שעברה, תקפים רק לעונת המשחקים שהסתיימה. ניקבע, כי תוך 30 יום מאתמול יחלו דריקס ומכבי ת"א במו"מ לגבי התנאים הכספיים של השחקן לשתי העונות הבאות. החוזה בין הצדדים יבוא לקיצו אם מכבי ת"א תפגר בתשלומיה לדריקס ב־30 יום גם בכל אחת משתי העונות הקרובות.

בעקבות המו"מ הצפוי לגבי התנאים הכספיים בשתי העונות הבאות, פטורה מכבי ת"א מלשלם לדריקס סכום של 30 אלף דולר. סכום זה, שהוא חלק בלתי נפרד מהחוזה שנחתם לפני שנה, נועד לתשלום עבור העונה הבאה.

ככל הידוע, מכבי ת"א חבה לדריקס כ־90 אלף דולר ברוטו. יש חילוקי־דיעות בין הצדדים לגבי גובה הסכום המדוייק. בפסק־הדין מתאמול אלוני נאמר, שאם דריקס ומכבי ת"א לא יגיעו להסכם על גובה הסכום, יוכרע העניין ע"י בורר, עו"ד שלום אבן־עזרא.

יו"ר אגודת מכבי ת"א, אלדד בוקשפן, אמר אחרי הדיון: „דריקס הפסיד הרבה, כי אם לא היינו מגיעים למשפט, הוא היה זוכה לתנאים טובים יותר. ביום ראשון, בפגישה שהיתה לי עם פרקליטו, שהוצג בפני כחבר של אלי ולא כעורך־דין, הסכמתי לשלם לדריקס את כל החוב, כולל ה־30 אלף דולר לעונה הבאה, עד ה־3 בספטמבר. עכשיו, בית־המשפט הותיר לי שבועיים נוספים לשלם את החוב, ואילו את ה־30 אלף דולר דריקס לא יקבל".

כשנשאל מהיכן תשיג מכבי ת"א כ־90 אלף דולר עבור דריקס בתוך פרק־זמן של חודש, השיב בוקשפן: „מה אתה חושב עשיתי בימים האחרונים? אספתי כספים בעזרת תרומות והלוואות, כדי לשלם את החוב. תמיד אמרתי שדריקס יקבל את הכספים המגיעים לו".

פרקליטו של דריקס, עו"ד יוסי גייר, הסתייג מדברי בוקשפן: „בפגישה ביום ראשון בוקשפן אמר, שיעלה בישיבת ההנהלה הצעה לדון מחדש בתנאים הכספיים לגבי שתי העונות הקרובות. את זה השגתי אצל השופט אלוני, בלי עזרת ההנהלה של מכבי, שלך תדע איך תחליט. מה יותר טוב מאשר פתיחת החוזה וניהול מו"מ חדש לגבי התנאים? פסק־הדין גם נותן לי בטחונות שהכספים ישולמו בזמן".

אלי דריקס הגיב: „השגתי כמעט כל מה שרציתי. חבל רק שהפסדתי אימונים. בינתיים אני לא בכושר, וקשה לי להאמין שאהיה מוכן למחזור הראשון של העונה".

אלי דריקס ופרקליטו עו"ד יוסי גייר בצאתם אתמול מלישכתו של השופט המחוזי בת"א שאול אלוני. במרכז גיסו של דריקס, בני מלר. מצד מכבי ת"א הופיעו בבית־המשפט יו"ר האגודה אלדד בוקשפן והמנהל המקצועי גיורא שפיגל, שוויתר כמובן על אימון־הבוקר (תצלום: מיכאל קרמר)

החלוץ האנגלי, שכבש אשתקד חמישה שערים: „אני מתאמן עם השחקנים הצעירים, ולא עם הסגל הבכיר; מוטל'ה שפיגלר לא מדבר איתי, למרות שהוא יודע אנגלית; אין לי כוונה לשחק בקבוצה אחרת. אשאר בארץ"

ואנדרמולן פורש: „אף אחד בבית"ר לא מתייחס אליי"

גרי ואנדרמולן – „כל יום מגיע לאימוני הקבוצה חלוץ אחר. איך אני צריך להרגיש בכל הבלגן הזה?"

מאת שמואל חיות

„זהו זה. אין לי יותר מה לחפש בבית"ר ירושלים. אני לא מתכוון יותר להופיע לאימוני הקבוצה ולמשחקיה. אשאר בישראל, אבל אין לי כל כוונות לשחק בקבוצה אחרת", כך אמר אתמול גרי ואנדרמולן, חלוצה של בית"ר ירושלים.

על המניעים להחלטתו המפתיעה סיפר אתמול שחקנה האנגלי של האלופה: „זה חודש וחצי שאני מרגיש, שאף אחד בבית"ר ירושלים לא מתייחס אלי. לא המנהלים ולא המאמן. דוגמה קטנה היא כל מה שהולך כאן עם שוק החלוצים. כל יום מגיע לאימונים חלוץ אחר להתאמן. איך אני צריך להרגיש בכל הבלגן הזה?

„או דוגמה אחרת: באימונים מפצלים את הקבוצה לשניים. כל הסגל הבכיר, כולל משה סלקטר, מתאמן ביחד. עם מי אני מתאמן? עם כל השחקנים הצעירים, שמגיעים מאגודות אחרות. כל יום שחקנים אחרים. מה קרה? פתאום אני כבר לא שווה שום דבר?

„האמת היא, שאני שומר את הדברים הרבה זמן בלב. אולי מוטל'ה שפיגלר לא אוהב אותי. אני לא יודע. הוא לא מדבר איתי, למרות שהוא יודע אנגלית. עם ההנהלה יש לי בעיה של שפה, אבל בכל מקרה אנסה לדבר עם אברהם לוי, היום או מחר, ואסביר לו את החלטתי".

בעונה שעברה היה ואנדרמולן שווה הרבה לבית"ר באליפות הראשונה בתולדותיה: חמישה שערים שהבקיע הביאו לתוספת של 8 נקודות למאזן הקבוצה.

ואנדרמולן רוצה ללכת – ואילו שלמה שירזי חזר אתמול להתאמן. שלשום בלילה ליקח אותו יו"ר הקבוצה, בני נחמיה, לשיחה במסעדה ירושלמית, ואתמול, לפני האימון, זימן נחמיה לחדרו את מנהל הקבוצה, אברהם לוי, את אבי כהן ואת שירזי, וכל השלושה ערכו סולחה בלחיצת יד. עם לוי אין בעיה, אבל עם כהן החליף שירזי רק חיוך קטן. לא יותר מכך. ישמרו על יחסים קורקטיים.

אתמול גם סיכם הכלם אודי אשש על חוזהו לעונה הקרובה. הישגים טובים, כולל במשחקי הפלייאוף, יכניסו לו קרוב ל־40 אלף דולר בעונה.

עד שעת לילה מאוחרת לא ניתן היה להשיג את תגובתו של מוטל'ה שפיגלר לטענותיו של ואנדרמולן, אך בהנהלת בית"ר ירושלים מקווים לראות היום את השחקן מגיע לפגישת הקבוצה בבית־וגן.

ציריך

בן ג'ונסון שוב ירד מ־10 שניות ב־100 מ'

הישגו – בתחרות הגדולה בשוויץ – מרשים עוד יותר לאור העובדה שנקבע מול רוח חזיתית חזקה ● שום שיא עולמי לא נשבר עשרה ימים לפני רומא

רוח חזיתית של 1.2 מטר בשניה סיכלה אמש ניסיונו של האצן הקנדי בן ג'ונסון לשבור את השיא העולמי ב־100 מ', בתחרות הגדולה בציריך, שלא הניבה שיא עולמי – עשרה ימים לפני אליפות העולם, ברומא.

ג'ונסון ירד מ־10 שניות – 9.97 שנ' – זו הפעם השניה בשלושה ימים. ביום א' קבע ג'ונסון בקלן 9.95 שנ' – שווה להשגו העולמי בגובה פני־הים – בלי רוח גבית או חזיתית. השיא העולמי, 9.93 שנ', נקבע ע"י קלווין סמית בהרי קולוראדו. סמית היה אמש שני (10.07 שנ').

בילי קונצ'לה בן ה־25 מקניה, הרביעי מלוס־אנג'לס, קבע את השג־השנה בעולם בריצת 800 מ' – 1:43.39 ד'.

אינוצנט אגבוניק מניגריה קבע את ההשג הרביעי בכל הזמנים ב־400 מ' – 44.17 שנ' – שיא אפריקני. רק באץ' ריינולדס מארה"ב רץ השנה מהר מאגבוניק.

האלופה האולימפית אוולין אשפורד מארה"ב מתחה שריר על המסלול, בו קבעה את השיא העולמי ב־100 מ' – 10.76 שנ' – לפני שלוש שנים. רגל שמאל המפורסמת של אשפורד שוב בגדה בה. היא פיגרה ולבסוף רצה „ג'וגינג" לסיום – 15.14 שנ', במוקדמות. אשפורד צלעה החוצה, מנידה בראשה בצער.

לואיז ריטר מארה"ב, השלישית מאליפות־העולם בהלסינקי, הפתיעה כשניצחה בקפיצה לגובה (2.01 מ' – שווה לשיאה הלאומי) את סטפקה קוסטדינובה מבולגריה. זו קבעה 1.98 מ', ב־10 ס"מ פחות משיאה העולמי. אלופת העולם, תמרה ביקובה מבריה"מ, רק שישית – 1.90 מ'. רות הפילה את הרף אחרי שריטר עברה 2.04 מ'.

האלופה האולימפית ב־3000 מ', מריציסיה פויקה בת ה־37 מרומניה, הקדימה (8:42.15 ד') את ונדי סליי מבריטניה, סגניתה מלוס־אנג'לס.

ותיק אחר, הארלד שמידט (30) ממערב־גרמניה, הקדים ב־400 מ' משוכות (47.88 שנ') את עמאדו דיה־בה מסנגל ואת דני האריס מארה"ב.

נאבל אל מוטאבקיל ממארוקו, האלופה האולימפית ב־400 מ' משוכות, נידחקה, זו הפעם השניה בשבוע, למקום ירוד (רביעי). סנדה פרמר מג'מייקה ניצחה – 55.05 שנ'.

סטיב קראם מבריטניה, המתכונן להגן על תארו העולמי ב־1500 מ', קבע את ההישג השני בטיבו השנה בעולם – 3:31.43 ד' – לפני הספרדי שניצח אותו לא מזמן, חווה לואיס גונזאלס.

גם האמריקנית פאם מרשל קבעה הישג שני בטיבו השנה בעולם, ב־200 מ' – 22.06 שנ' – לפני מרלין אוטי מג'מייקה ו־ולרי בריסקו־הוקס מארה"ב.

סרגיי בובקה מבריה"מ נכשל שלוש פעמים בניסיון לשבור את שיאו העולמי במוט (6.03 מ') והסתפק ב־5.90 מ'.

תוצאות נוספות: גברים, כידון – סיידיק (בריה"מ) 80.02 מ'. נשים, 100 מ' – איסיינקו (בריה"מ) 11.03 שנ'.

כושר גופני לקוי פגם אמש במיבחנה הראשון של נבחרת ישראל בכדורסל, נגד לברקוזן. את פסק־הזמן הזה ניצל מיקי ברקוביץ העייף לרוות את צימאונו (תצלום: יוסי רוט)

לשוער־המישנה של מכבי פ"ת נקבעה נכות של 50 אחוז

מאת משה רוזן

שמונה שנים היה מוטי אוחיון, בן ה־28, שוער־מישנה במכבי פ"ת. הוא חימם את הספסל באופן קבוע. כבוגר קורס מאמנים, הדריך אוחיון את השוערים בוני גינצבורג ומשה מרקוס, עת שיחקו בפ"ת.

העונה, ייפקד מקומו של אוחיון מהספסל הפתח־תקואי.

מסתבר, כי פציעותיו במהלך האימונים – היו קשות ומתמשכות. הוא נותר נכה בשתי כתפיו בשיעור של 50 אחוז.

„לא ייחסתי חשיבות גדולה לפריקות שהיו לי בכתפיים", סיפר אוחיון, „באחרונה, כשנבדקתי בצורה יסודית – אסר עלי הרופא להתקרב למגרש כדורגל. אני לא מסוגל לבצע ביום כל פעילות פיזית ולצערי, לא הייתי מבוטח. הכדורגל גמר אותי".

גם מקנרו עף מסינסנטי

פול אנאקון מארה"ב (40 בעולם) ירה 10 אסים והדיח אתמול את בן ארצו המפורסם ג'ון מקנרו (מדורג 5) 6:7, 4:6, בסיבוב הראשון בטורניר סינסינטי בטניס, על סכום פרסים כולל של 375 אלף דולר. מקנרו סבל ממתח בשריר גבו.

גם באליפות ארה"ב אשתקד הדיח אנאקון את „סופרמק" בסיבוב הראשון. עמוס מנסדורף (דרג 14) נוצח שלשום בסיבוב הראשון ע"י קלי אוורנדן מניו־זילנד.

אליפות הפועל בכדוריד – מה־2 בספטמבר

אליפות הפועל לקבוצות הליגה הלאומית בכדוריד לעונת 1987/88, תיפתח ב־2 בספטמבר ותסתיים ב־13 בו. המטרה היא להכין את קבוצות הפועל לעונת המשחקים הקרובה.

המחזור הראשון ייערך באולם הספורט החדש בנס־ציונה: הפועל נוף־ים – הפועל ראשל"צ; הפועל פ"ת – הפועל ר"ג; הפועל רחובות – חופשית.

האליפות תיערך בשיטת ליגה בת סיבוב אחד.

(א. רוזנברג)

פולין 0:2 על מז. גרמניה

נבחרת הכדורגל של פולין ניצחה אתמול את מזרח־גרמניה 0:2, משערים של קרול ופרושיק, במשחק ידידותי בלובלין, פולין.

„טוס" טסה, ישראל צלעה

נבחרת הכדורסל החזיקה אמש מעמד רק במחצית הראשונה מול לברקוזן

מאת רפאל גאוה

נבחרת ישראל בכדורסל נוצחה אמש בחולון, במיבחן הראשון שלה לפני אליפות אירופה דרג ב', על־ידי סגנית אלופת מערב־גרמניה, „טוס" לברקוזן 81:77 (41:47).

משחקה הראשון של הנבחרת, אחרי שבועיים וחצי של אימונים, גילה נקודות־תורפה רבות. המאמן הלאומי משה ויינקרנץ מקווה להתגבר עליהן עד לטורניר דרג ב' בבולגריה, ב־6 בספטמבר, בהמשך האימונים ובמשחקי מיבחן.

החום והלחות היקשו אמש מאוד על, השחקנים שחלקם התאמנו כבר בשעות הבוקר באימונים שקיימו בקבוצות. הנבחרת עמדה על הרגליים רק מחצית אחת, הראשונה, שבמהלכה נראו כמה מהלכי משחק יפים, מלווים בתנועה שוטפת והגנה חזקה.

החמישיה שהתגבשה באימונים פתחה אמש: דורון ג'מצ'י, מיקי ברקוביץ, ישראל אלימלך, לבן מרסר והאווי לאסוף. שני האחרונים, שעדיין אינם במלוא כושרם, „משכו" ב־20 הדקות הראשונות לא רע מול הענקים הגרמנים, בראשותו של גינטר בנקה (2.21 מ'). ברקוביץ, שהפגין חוסר־בטחון בקליעות (1 מ־8 מהשדה), הכניס במחצית הראשונה הרבה „אסיסטים" טובים. ג'מצ'י אומנם לא היה בשיאו, אך הגיע לאחוז קליעה טוב (10 מ־14), בעוד שאלימלך היה הטוב מבין שלושת הרכזים.

לאחר ההפסקה נחלשה הנבחרת מאוד, ומשחקה היה נירפה וחסר רוח־חיים. לעומתה, היה משחקה של לברקוזן קבוצתי יותר, כאשר האמריקאי ג'ון דורהם (2.05) התגלה כשחקן יעיל ביותר.

קלעו ללברקוזן: דורהם 18, בנקה וג'ונסון 15 כ"א, ספרט 11, ודן 10, שמידט 5, קרנר 4, שטייגשוף 3.

לישראל: ג'מצ'י 21, מרסר 18, לאסוף 16, שלייסר 5, אלימלך 7, ברקוביץ ורוזנברג 4 כ"א, הנסלר 2.

שפטו היטב: דוד דגן וראובן וירובניק. 500 צופים בחולון.

בסיום אמר ויינקרנץ: „קיבלתי, פחות או יותר, תמונה לגבי הנבחרת. הבעייה המרכזית היא כושר־גופני לקוי. ניסיתי לשתף עד כמה שאפשר את רוב השחקנים. מבין הגבוהים, מרסר עדיין לא בכושר".

משחק נוסף בין הגרמנים לנבחרת יתקיים במוצ"ש, באולם אליעזר בנתניה.

הופיע • הופיע • הופיע

חדש

מגזין הספורט של ישראל

גול

מס' 17

להשיג בכל הדוכנים

בקרית־שרת מוחים על העיכוב באולם

זעם רב שורר בקרית אוזו־רי הספורט בחולון, עקב העובדה שטרם הושלמה בני־יתו של אולם הספורט בקר־ית־שרת, האמור לארח ב־14 בספטמבר את משחק גביע אירופה בכדורסל לנ־שים, בו תופיע בראשונה בתולדותיה מכבי קרית־שרת.

ליום שלישי הבא מתוכ־נת תהלוכה והפגנה של אל־פים מתושבי השכונה מול עירית חולון. (יצחק עזרא)

קרית־הספורט: רוקבן גנב את ההצגה מ„מר עולם"

מאת חיים פנטילט

שלום רוקבן שיגע אתמול את הקהל ואת היריב, בקרית־הספורט בספורטק. רוקבן, ששיחק במדי קבוצה מנווה־שרת, הפגין תרגילים מרהיבים והוכיח שוב, כי משחק הקט־רגל נולד עבורו.

רק כרטיס צהוב של השופט הבינלאומי צבי שריר יכל לע־צור את הלהטוטן. לעומת זאת, הקבוצה היריבה, „תואם", היתה חסרת־אונים ונכנעה לרוקבן וחבריו 1:3.

רוקבן גנב אמש את ההצגה מ„מר עולם", המצרי מחמוד קאווי, שהגיע אף הוא לקרית־הספורט. במשחקו של רוקבן הי־ציעים היו מפוצצים, ואילו מק־אווי איכזב כמה עשרות מערי־צים, כאשר עלה לבמה מבלי שהסיר את בגדיו, אמר מספר מילים והסתלק.

מדיווחי המשטרה מתברר, כי 15 אלף השתתפו באירועים בחמשת ימי התחרויות. האירו־עים בקרית־הספורט, שמארגנת המחלקה לספורט בעיריית תל־אביב, בשיתוף „ידיעות אחרו־נות" – יימשכו גם במהלך הש־בוע הבא.

מאמן ההתעמלות: „יש לנו עוד ברמה של זיתוני"

„נשמח מאוד לצרף את דרור זיתוני אלינו כישראלי, אבל עם כל הכבוד לבחור, יש לנו כאן עוד מתעמלים ברמה שלו, שאי־נם זוכים לפירסום לו הם ראוי־ים". כך הגיב אתמול ג'קי ויש־ניה, המאמן הלאומי בהתעמלות, על הכתבה ב„ידיעות ספורט" על המתעמל הצעיר, העושה חיל במקצוע הטבעות בארה"ב.

וישניה הוסיף: „גם בארץ הכשרונות מגיעים להישגים – ובכל מקצועות ההתעמלות, כפי שמקובל בתחרויות העולמיות. דרור מתמחה בעיקר בטבעות, מפני שבארה"ב מקיימים תחרות נפרדת בכל מקצוע בהתעמ־לות". (חיים פנטילט)

גם מכבי עוספיה למחנה בגרמניה

במוצאי שבת תצא העולה החדשה לליגה א', מכבי עוספיה, למחנה אימונים בגרמניה. את הקבוצה ממשיך לאמן אחמד ווהאב, זו עונה רביעית ברצי־פות. עם היוצאים למחנה נמנים גם הלאומי לשעבר, עודד כלוש, ויצחק טוביאנה, שחקן הכל־בו הצעיר, שהגיע מבית"ר נתניה. (מנסור סרגי)

יואב אזאצ'י ניצח בחיפה

בתחרות ארצית בטניס לנו־ער, שהתקיימה בחיפה, זכה יואב אזאצ'י במקום הראשון, לאחר שגבר על דותן מלכה, בגמר גילאי 18 – 1:6, 3:6.

גילאי 16: שגב לוי – גיא איל 2:6, 3:6; גילאי 14: ליאור צימרמן – עמית בן־דוד 3:6, 6:4, 3:6; גילאי 12: דני ארז – יצחק כהן 3:6, 6:4, 4:6.

בגמר הנערות, ניצחה חגית אותיון את מיכל יפלת 0:6, 0:6; גילאי 14: רונה מאייר – גלית זינגר 1:6, 2:6.

צפרירים ניצחה את יפו 0:3

במשחק אימון, אתמול בחו־לון, גברה העולה החדשה לליגה הלאומית, הפועל צפרירים חולון על מכבי יפו 0:3 (0:1). השערים לצפרירים: ארז שקרוקה (2) ובני רמתי. בשורות המנצחים הצטיין הרכש ממכבי נתניה, חיים מסי־קה. (יצחק עזרא)

הקיבוצניק של מכבי תל־אביב

נא להכיר: ענבר מוספי, בן 18, מקיבוץ ניר־עם, הנמנה עם הסגל של מאמן־העל גיורא שפיגל

מאת חיים פנטילט

בניר־עם מתקשים לעכל את זה. גם לענבר מוספי, 18, זה נראה כחלום: הקיבוצניק הבלונדי החסון מתאמן ונמנה עם הסגל שקבע מאמן־העל של מכבי ת"א, גיורא שפיגל.

„אני אוהד של מכבי ת"א מיום שאני מכיר את עצמי", מצהיר הכדורגלן הצעיר, המשחק כמגן, ומשחזר את תחילת דרכו: „שיחקתי כילד בקיבוץ ויותר מאוחר בעיירה שדרות הסמוכה". הדחף לעבור לשחק בעיר הגדולה, במדי מכבי ת"א, הביאה אותי לבצע 'תרגילים' למיניהם כדי להתקרב לתל־אביב. באמצע כיתה י' עברתי ללמוד במקווה־ישראל".

מכאן ועד למגרש־האימונים של מכבי ת"א, מעבר לכביש, בכניסה לחולון, היתה הדרך קצרה. ענבר התקבל לקבוצת הנערים של מכבי. הוא נקלט בצורה מהירה ובשנה שעברה נבחר לכדורגלן המצטיין בקבוצת הנוער. „הוא כדורגלן עם פוטנציאל ובחור ממושמע", אומרים עליו במחלקת הנוער.

גם גיורא שפיגל התרשם, כנראה, מענבר והותיר אותו בסגל הבוגר.

„זה חלום שהתגשם, להתאמן לצידם של מנשה שמעונוב, בני טבק וחבריהם, שהיו מאז ומתמיד האלילים שלי", אומר ענבר, המתגייס לצה"ל בנובמבר.

ענבר מודה לאביו משה: „הוא עבר עלי מגיל צעיר ונתן לי את היסודות, שהקלו עלי להשתלב במכבי". הוא מציין לטובה את היחס בבית: „הם עודדו אותי, עזרו לי ועוזרים עד היום. גם בקיבוץ מגלים הבנה וחלק מהחברים עוקב באהדה אחרי הקריירה שלי".

קרית ספורט - קיץ 87
קרית הספורט הגדולה בישראל

ידיעות אחרונות
עירית תל-אביב-יפו

אליפות תל-אביב בהורדת ידיים
בשיתוף האגודה להורדת ידיים בישראל

ביום ד' 26.8.87 בשעה 17:30 במסגרת "קרית הספורט", תיערך "אליפות ת"א" הראשונה בהורדת ידיים
האליפות לנוער מגיל 13 מבוגרים ונשים
התחרויות לפי סיווג משקלים.
פרטים (והרשמה יום יום במודיעין קרית הספורט בספורטק משעה 18:00
פרסים יקרי ערך לזוכים !!!
הפרסים תרומת: אדידס, אפולו – בגדי ילדים
הקומקום, אופני ברטין ומגן ליברמן

תומר חנוך עוזב לארה"ב: „בארץ סגרו בפני הכל"

הרכז הכישרוני, קפטן נבחרת הקאדטים בכדורסל ותקוות הפועל חולון: „אחרי שהביאו לקבוצה את זיסמן, בנוסף לאלימלך, ביקשתי שישאילו אותי לעונה אחת" ● לפרדון: „רצינו את טובת הילד"

מאת דן חי

תומר חנוך, קפטן נבחרת הקאדטים של ישראל בכדורסל ושחקן הפועל חולון, עומד לעזוב את הארץ בתוך השבועיים הקרובים. חנוך מתעתד לשחק בקולג' בארה"ב. אתמול הסביר: „זה מה שנשאר לי לעשות. בארץ סגרו בפני את הכל".

חנוך (17.5, 1.80), רכז משחק, אחד מכשרונות־העתיד הגדולים של הכדורסל הישראלי, סיפר אתמול: „אחרי שהביאו לחולון את זיסמן, בנוסף לאלימלך, נותרה לי האפשרות להישאר בתור צופה מהצד, מעודד. ביקשתי ללכת. מישקה לפרדון, מזכיר הפועל חולון, הבטיח בלחיצת־יד שיתן לי שיחרור לעונה. אחרי שהבאתי הצעה מבית"ר ת"א, הוא טירפד אותה ברגע האחרון. דרש שאחתום על התחייבות, לפיה לא אכנס להסגר כשאגיע לגיל 21. לא יכולתי להסכים לזה".

בתחילת השבוע חזר חנוך חולה מאליפות אירופה לקאדטים, שם היה בין המצטיינים. „אף אחד מהפועל חולון לא התקשר לשאול לשלומי. גם לא הזמינו אותי לאימון, למרות שגם אם הייתי בריא, לא הייתי הולך".

הקידום שלו עד היום היה מהיר. שיחק גם בנבחרת הקאדטים הקודמת, בגיל 15. גם בנבחרת הנוער האחרונה היה הינוקא שבחבורה. לקבוצת הנוער של הפועל חולון עלה בגיל 14. לבוגרים בגיל 16. אתמול חזר בריפרוף על ההסטוריה הקצרה שלו. סיפור של הצלחה. אמר: „מגיל שש אני על המגרש. כמעט את כל החיים נתתי לכדורסל. לא יכול לבוא היום ולוותר על הכל. שנה כאן, במצב שנוצר, זה לא לעשות כלום, לעצור וללכת אחורה. לא ביקשתי להוביל את הפועל חולון. אני מבין שמי שהשקיע בקבוצה מיליון דולר, לא יפקיר את המשחק בידי רכז צעיר. ביקשתי רק שישאילו אותי לקבוצה אחרת".

לארה"ב הוא יוצא לזמן בלתי מוגבל, בשלב זה. אמו תתלווה אליו בחודשיים הראשונים, עד שיתאקלם שם.

מיכאל לפרדון, מזכיר הפועל חולון, הגיב אמש על דברי תומר חנוך: „רצינו את טובת הילד. ההחלטה הסופית שלנו היתה להשאיר אותו בסגל הבוגר, כשהוא ישחק בנוער. זאת, אחרי שנודע לנו על סכומי־כסף שדרש מק־בוצות. אנחנו לא חושבים שילד בגילו צריך להרוויח כאלה סכומים. לפני הנסיעה עם הקאדטים הוא הודיע לנו שפרש מהקבוצה. לכן לא התקשרנו אליו כשחזר".

„הרכב" של איימוס וטאונס – אופניים...

מאת דן חי

הפועל ת"א ערכה אמש את אימונה ללא לבן מרסר ואהווי לאסוף, ששיחקו במדי הנבחרת, מול טום לברקוין. גם המאמן, מויישלה וויינקרנץ, היה עסוק באותו ענין. את האימון העביר, לסיבך, עוזרו, רוני לידור.

עמוס פרישמן, קפטן הקבוצה, לא סיים את האימון כשל בעיות בשריר הירך. היום הוא מקווה לערוך אימון מלא.

צמד הזרים של הקבוצה, קארל איימוס ולינטון טאונס, באו וחזרו מהאימון על אופניים, שהועמדו לרשותם, רכב צמוד נוסח הפועל ת"א.

■ יצחק כהן, שנפגע אתמול בבוקר באימון מכבי ת"א, עלול להחמיץ את מסע הנבחרת לטורניר דרג ב' בבולג־ריה. הכדורסלן הצעיר סובל משבר בעצם כף רגלו הימנית.

רופא מכבי ת"א, ד"ר טדי פינקלשטיין, מסר כי כהן יצטרך לנוח בין שבוע לעשרה ימים. הכדורסלן היה רתוק אמש למיטתו ולא הגיע למשחק הנבחרת בחולון.

■ הנבחרת הלאומית תוכל ממחר להתאמן בנחיות באולם בית־הלוחם הממוזג, שם מתאמנת בדרך קבע מכבי ת"א.

■ דאן סמית, ה„מתאורח" של הפועל גליל־עליון, שעזב השבוע בטריקת דלת, נעלם ועד אמש לא ידעו ראשי הקבוצה היכן הוא נמצא, מדווח כתבנו רמי רחמים.

■ מועדון שטאל ביטום מפולין אישר אתמול סופית את השתתפות הפועל חולון בטורניר הבינלאומי, שיפתח ב־9 בחודש. ב־8 בספטמבר מתכננים החולונים לערוך סיור לכדורסלני חולון במחנה ההשמדה באושוויץ, מוסר כתבנו יצחק עזרא.

הפועל פ"ת: עוד נצחון בגרמניה

הפועל פתח־תקוה ממשיכה לנצח בגרמניה: אתמול, במשחק ידידות מול חאוזן, שסיימה את העונה החולפת במקום הראשון בליגת החובבים, ניצחו הפתח־תקוואים 1:3.

בשיחה טלפונית לארץ, סיפר המאמן אברהם גרנט, כי שחקניו הציגו משחק נייר. בלטו במשחק השוער אורן פטרבורג וניר לוין, שהבקיע צמד שערים. שער שלישי לזכות הישראלים היה עצמי.

עקב הנתק הקיים עם השוער רוני ג'רבי, עשוי פטרבורג ללבוש את האפודה מספר 1 בקבוצה, בעונה הקרובה.

מחר, תקיים פ"ת משחק שלישי ואחרון בגרמניה, לפני שובה לישראל באמצע השבוע הבא.

באר־שבע ניצחה חיילים בגרמניה

מאת נדב דייג

הפועל באר־שבע, השוהה במחנה־האימונים בעיר קירן (70 קילומטר מפרנקפורט) מערב־גרמניה, גברה אתמול על קבוצה צבאית מהאיזור 0:2, משערים של אורון גונן ושמעון ביטון.

יו"ר מחלקת הכדורגל, אלי זינו, סיפר בשיחת־טלפון מגרמניה כי התנאים במקום אידאליים לקבוצת כדורגל. בית־המלון ברמה גבוהה, וכך גם האירוח.

באר־שבע אמורה לקיים משחק־מיבחן נוסף בשבת הקרובה, וביום ד' תשוב ארצה.

התחזק מעמדו של סוורי ב...מכבי

באסיפה הכללית של ההתאחדות לכדורגל נבחר אתמול, כצפוי, היו"ר שאול סוורי לקדנציה שניה. מה שלאהיה צפוי, זה שהוא זכה למחווה מצד נציגי מכבי ובית"ר, שנמנעו מלהחרים את ישיבת ההנהלה, לפני־כן ■ אופק: „במוקדם אובמאוחר יהיו זרים" ■ בהפועל מתלוננים: בעתונות מבליטים את „צידקת" מרכז מכבי ומתעלמים מסירובה „ליעל" את הליגה ע"י צימצומה ל־12 קבוצות

מאת אבינעם פורת

גם אם נכשל שאול סוורי במבצרו־שלו, מזכירות הפועל, במבצעו להקדים את יבוא הזרים, הוא כבר צובר מה־שם „נקודות" ביחסי ציבור. על־פי הרושם שהתקבל אתמול, יום בחירתו לקדנציה השניה כיו"ר ההתאחדות לכדורגל, התחזק מעמדו דווקא במכבי ובבית"ר. התייצבותם של ראשי הכדורגל במרכזים אלה לישיבת הנהלת ההתאחדות אתמול, תוארה כמחווה לשאול סוורי, על עמדתו בענין הזרים.

עוזריקס מילצ'ן, ראש סיעת מכבי, הר־עיף עליו – בישיבת ההנהלה ואחר־כך בא־סיפה הכללית של ההתאחדות לכדורגל – הרבה אהבה ושבחים. „אחת הסיבות שדחי־נו את התכנית המקורית שלנו להחרים את ישיבת ההנהלה, היתה הכבוד שלנו כלפי שאול. אנחנו יודעים עד כמה הוא כנה ברצונו לפתור את בעית הזרים".

ראשי מכבי ובית"ר שינו את כוונתם להעמיד את הנושא – הזרים – להצבעה באסיפה הכללית. ראשי הפועל הודיעו להם, כי הנושא עתיד להיות נדון כבר בי־שיבה הראשונה או השניה של הקדנציה הבאה, לאחר שובו של עוזריקס מילצ'ן, היוצא היום לאירופה (ראה ידיעה נפרדת).

בעוד מכבי ובית"ר מחמיאים ליו"ר, עלתה אתמול תרעומת לא־קטנה בהפועל על עיוות מסויים מצד התקשורת בסיקור השתלשלות הדברים. בעוד שהפועל מו־שמצת על „המשמעות הסיעתית" בנושא השרים, טוענים שם, כי עד היום לא מובן מדוע אין איש תוקף את מכבי, על אי־הס־כמתה לצמצם את הליגה הלאומית ל־12 קבוצות. „הרי גם זה יביא ברכה עצומה לכדורגל", התבטא בכיר בהפועל.

עוזריקס מילצ'ן: „אני לא מבין על מה הם מדברים, הרי גם בהפועל לא רוצים 12. המצב האופטימלי הוא 16 קבוצות – יותר משחקים, יותר הכנסות, יותר אפשרויות לשחקנים לבוא לידי ביטוי".

יהיו זרים, נמסר באסיפה הכללית, השאלה היא רק מתי. אפילו מי שמנע את ההצבעה בהנהלת ההתאחדות, מזכ"ל הפו־על, יצחק אופק, הודיע בפני הנוכחים בא־סיפה ב„בית סוקולוב": „אין לי ספק כי במוקדם או במאוחר, יהיו שחקנים זרים. הבעיה, שעכשיו המצב הכלכלי של הקבו־צות רעוע".

מול שיש הנושא הזה, זרים. אחרת היתה האסיפה הכללית חסרת תוכן לחלוטין. הנה, עוזריקס מילצ'ן, כרגיל, מצא את הבי־מה כדי להחזיר לאופק: „הנה, גם הוא אופק, חברי וידידי, מדבר בעד זרים – ועושה ההיפך. זה לא ציבורי, לא ספורטיבי. יש זמן שבו צריכים להיות אמיצים ולהחליט מה שטוב לכדורגל. מוור, בכדורסל מבי־אים שני זרים, שהם שניים מתוך חמישה, ובכדורגל לא מרשים להביא זר אחר לקבו־צה של 11".

שאול סוורי, היו"ר החדש־ישן, דיבר על שמונה הנבחרות של ההתאחדות (ליוסל'ה מרימוביץ יש כבר עבודה קשה בנבחרת עד גיל 10) ועל המאמצים לשלב אותנו באופ"א. אריה קרמר, בית"ר, דיבר על המתקנים שחייבים להשתפר.

הנוכחים לא התלהבו גם כאשר מילצ'ן הציע להפוך את הכנס ל„הפגנת מחאה" נגד הנידוי שלנו והשלכתנו לאוקיאניה. היה יותר מדי שקט, גם כאשר יו"ר האסי־פה, עובדיה רזיאל, הציע את רשות הדיבור לנוכחים. אף אחד לא קם.

נחום בית־הלוי, היסטוריון־כדורגל בן 77, בכובע מצחיה, זוכר את האסיפה הכל־לית הראשונה של ההתאחדות בת"א, לפני 50 שנה. מאז הקפיד לבוא, כמעט לכל האסיפות. „מה ההבדל בין מה שהיה פעם לעכשיו? שתמיד התווכחו בלהט, היום אין גם ויכוחים". אסיפת פעם־בשנה, יותר לה־כרויות בין אנשי ערי השדה מאשר לתכל'ס.

בצירי הבימה ב„בית סוקולוב" ניצב פסנתר לאירועים מיוחדים. אתמול, בעניני הכדורגל, הוא לא היה בשימוש. אבל המנ־גינה, המנגינה, היתה כמו בכל שנה אחרת. מה שבטוח, ערבה לאוזן היא לא.

יצחק אופק מזכ"ל הפועל (מימין), מצדד בצימצום הליגות. עוזריקס מילצ'ן ממכבי (משמאל) רוצה זרים־מיד, בדיוק כמו חברו־לנשק ראובן פריזנר (באמצע). אבל מעבר לוויכוחים נושבת ביניהם רוח ידידותית. תראו איפה היד של פריזנר מונחת

גירסה שניה: „הבוס" – ו„הילד". שאול סוורי, בן 44, יו"ר ההתאחדות לכדורגל בקדנציה שניה, עם דרור בירנבוים, רק בן 24, נציג מטה־יהודה בהפועל, חבר־הנהלה חדש בהתאחדות. אגב, הוותיק מכל הנוכחים אתמול באסיפה הכללית, לא כציר אלא צופה, היה היסטוריון־הכדורגל נחום בית־חלוי, בן 77

מילצ'ן נוסע „לסדר" למיחיץ' משחק מול נבחרת יוגוסלביה

מאת אבינעם פורת

אם יצליח מ"מ יו"ר ההתאחדות לכדורגל, עוזריקס מילצ'ן, היוצא היום לבלגרד, בתוכניתו - הרי שמיליאנקו מיחייץ' יוליך בינואר או בפברואר את נבחרת ישראל למשחק מול הנבחרת של מולדתו יוגוסלביה.

מילצ'ן יוצא כדי להיפגש עם יו"ר ההת־אחדות היוגוסלבית, סג'נר. אתמול התקבל מיוגוסלביה האישור העקרוני לפגישה, אך לא נקבע לה מועד ומילצ'ן יתאם זאת עם בואו לבלגרד.

מ"מ יו"ר ההתאחדות אמר אתמול, כי יזמין גם את נבחרות הנוער והנערים של יוגוסלביה, לטורניר החורף הקרוב.

מילצ'ן יעשה מאמץ מיוחד, כדי לשכנע את היו"ר היוגוסלבי לתמוך בעתיד בצי־רוף ישראל לאופ"א. עד כה נעה יוגוסלביה בין ניאטרליות להצבעה שלילית.

סג'נר, יו"ר ההתאחדות של יוגוסלביה, יוזמן אישית להיות אחד מאורחי־הכבוד במשחק בין ישראל ואנגליה, ב־17 בפברו־אר בר"ג.

צביקה פיק: יו"ר־שחקן

הזמר צביקה פיק השתתף באימון פתיחת העונה של הפועל רמת־השרון בפארק הירקון. בנוסף להיותו יו"ר הק־בוצה, הוחלט במועדון מליגה א' להו־ציא לו גם כרטיס־ליגה, והוא יהיה העונה שחקן מן המניין.

הפועל רמת־השרון מינתה צוות ני־הולי חדש. גדעון כץ נבחר למנהל הק־בוצה. כמאמן הותחם הבאר־שבעי מוטי נו. (זאב גולדשמיט)

גד גולינסקי תקף את אופק: „אתה ממנה לי יורשים בעודי בחיים!"

מאת אבינעם פורת

גד גולינסקי, רכז הכדורגל הוותיק של הפועל, היה אתמול חיוור מאוד, ונזקק למים שהגישו לו חבריו כדי להתאושש. היה זה בעת ישיבת חברי סיעת הפועל בהתאחדות לכדורגל, בחדרו של המזכ"ל יצחק אופק, לפני כינוס ישיבת הנהלת ההתאחדות.

גולינסקי נתקף בהתרגשות. הוא המטיר אש־תופת על אופק ובמיוחד על שווה עמי אוריון, שעתיד להחליף את גולינסקי בהתאחדות לכדורגל (ואולי גם כרכז הכדורגל בהפועל), עם צאתו של גולינסקי לפנסיה ביוני הבא. „אתה ממנה לי יורשים בעודי בחיים, ועוד את מי ממנה – את האיש שגרם לנפילת המעוז ככית־השמש", קרא גולינסקי לעבר אופק ואוריון.

הוא המשיך בהתקפה על אופק וזה הגיב אחר־כך: „אני לא מבין את ההתנהגות של גולינסקי. הוא צריך להורות לי יום־יום על ההתנהגות האבירית שלי כלפיו".

לא מעט טענות נשמעו כלפי אופק, על שזה פגע בהצהרותיו בתדמיתו של יו"ר ההתאחדות שאול סוורי. אופק אמר אתמול, כי לא שמע כל התבטאות כזו בישיבת הסיעה – ואם נאמרו הדברים, הרי שהם היו מחוצה לה. „להיפך, אני מאוד מעריך את שאול", אמר.

רעבים לכדורגל: מאות חזו באימון מכבי ת"א – מכבי פ"ת

מאת משה רוזן

מאות אוהדים רעבים לכדורגל הגיעו אתמול למשחק האימון בפתח־תקוה, בו ניצחה מכבי ת"א את מכבי פ"ת 2:3 (1:1).

שתי הקבוצות שיחקו בהרכ־ביהן הכמעט מלאים, למעט אלי דריקס בת"א. מכבי ת"א, בניצו־חו של הקשר משה גריאני, על־תה ליתרון כבר בדקה ה־5, מנ־גיחה של שחר בראל, הטוב כמג־רש. ארבע דקות למחצית השווה חיים קשעש ל־1:1.

בראל, במבצע אישי מרשים, לאחר ש„השכיב" גם את השוער סביאן, העלה שוב את קבוצתו ליתרון 1:2. בדקה ה־65 הוכשל בני טבק בתוך רחבת פ"ת, והוא עצמו קבע 1:3, מן הנקודה הלב־נה.

10 דקות לסיום קבע אלון ירוחם את התוצאה הסופית, 2:3. בדקת הסיום, הצליח יעקב אז'ובל רק להרביץ כדור למשקוף ת"א.

במכבי פ"ת שולב אתמול בראשונה החלוץ אבי גולדר, שלא הרשים.

● קבוצת ציסנה מהליגה האיטלקית השניה בכדורגל מוכנה לבחון את קרל־היינץ רומניגה, החלוץ המערב־גרמני, ששיחק באינטר ונותר ללא קבו־צה.

● כדורגל, במשחק ידידותי: שוויצריה 2 (בונגין, סוטר) – אוס־טריה 2 (אגריס, ציק). אולימפי־ות, בפולין: מזרח־גרמניה – פו־לין 2:3.

לעיני ראש אג"א גברו „הבראזילאים של צה"ל" 0:2 – על פיקוד צפון

מאת יאיר גיסר

בתום הסיבוב השני של השלב המוקדם באליפות צה"ל בכדורגל, העפילו אתמול קבוצות חיל המודיעין וחיל־האוויר (שתיהן מבית ד') לרבע־הגמר. השתיים הצטרפו בכך למחי"ר ולנח"ל, שהבטיחו את מקומן ברבע־הגמר כבר שלשום.

אתמול בבוקר הביס חיל־האוויר את פיקוד מרכז 0:3 (כמחצית 0:1). גיל קליין, האווירא'י ששיחק בעבר בנוער של הפועל ת"א, הוביל בצמד כיבושים את קבוצתו ליתרון 0:2, ומיכאל סנדרוב (בית"ר פ"ת) סגר את הסיפור 4 דקות מהסיום – 0:3 לחיל האויר. שפט הבינלאומי צבי שריר.

במשחק שהתקיים אחה"צ, הציגה קבוצת אג"א, „הברזילאים של צה"ל", משחק שובה עין וכבר כעבור 15 דקות משחק הוליכה 0:2 על פיקוד צפון. זו היתה גם תוצאת הסיום. ראש אג"א, אלוף מנחם עינן, שעודד את חייליו, ראה בדקה ה־8 את אשר גואטה מוליך את קבוצתו ליתרון. בלם אג"א, לירון פטרושקה (הפועל ר"ג), נגח לאחר־מכן כדי להעפיל עם קבוצתו לראש בית ג', שפט הבינלאומי יעקב שיינר.

אגב, הנחלאי מוני ביטון, שהותקף בתחילת האליפות ע"י צמד לוכדי עריקים מהמשטרה הצבאית, לאחר נצחון קבוצתו 1:12 על חיל־הים, שוחרר ממעצרו והאירוע בחקירה.

היום ב־9 בבוקר: חיל חים – מקשר"ר (בית ב'). שופט: רני ימטולר. ב־5 אחה"צ: פיקוד דרום – אכ"א (בית א'), יצחק בן־יצחק.

ראיון השבוע / אילן בלום

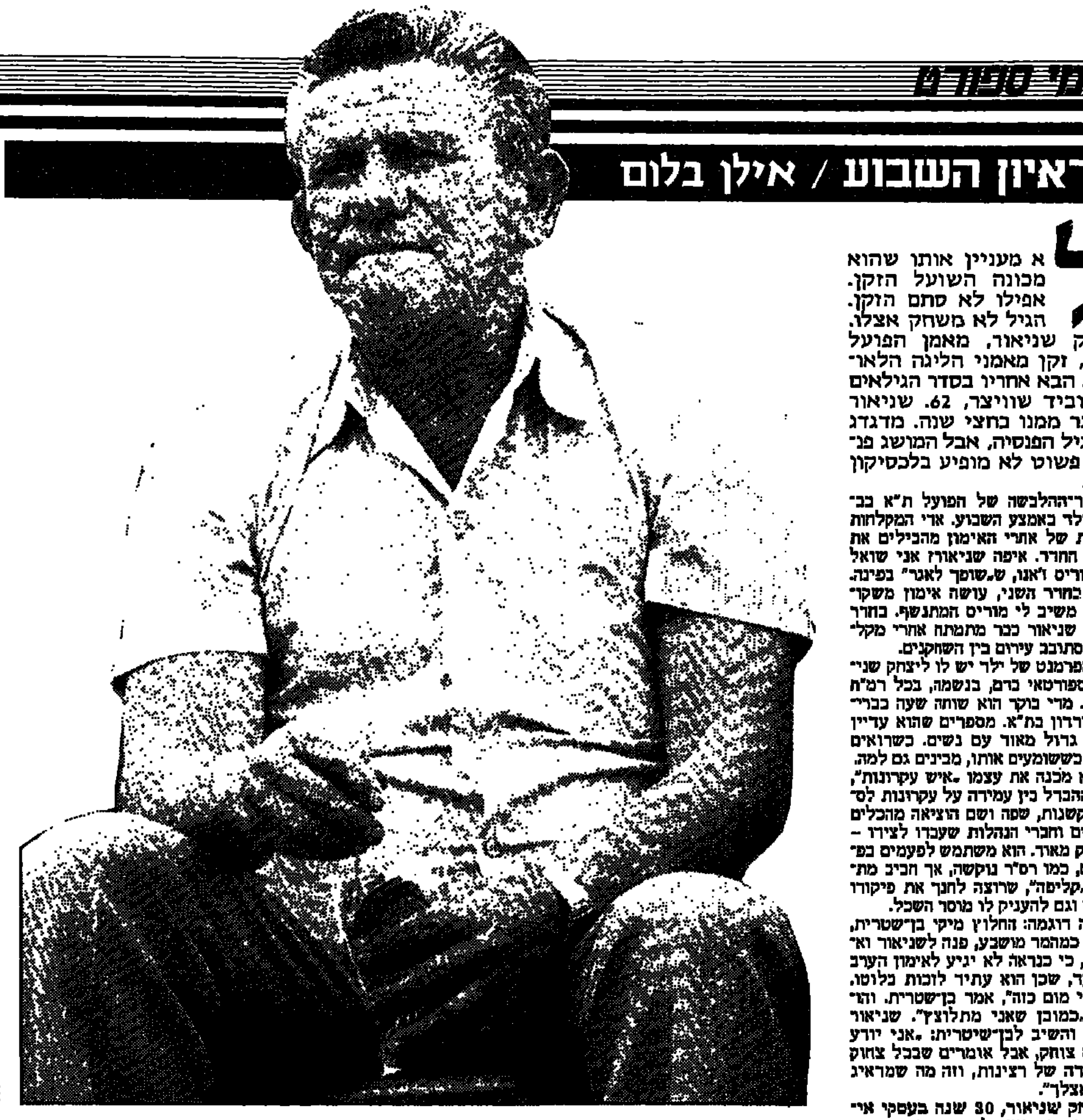

יצחק שניאור הוא זקן מאמני הלאומית – בן 62 וחצי – אבל זה, לגביו, עניין שולי לחלוטין. הוא מרגיש – ולא פעם גם מתנהג – צעיר וחשוב מכך: כבעל נסיון רב ● על הטענות של קולגות, כי הוא מאמן „מיושן", הוא מגיב: „כאן בארץ, מאמן שלא נותן בכל אימון תרגילים שונים, הוא מיושן. שכחו, שקודם כל צריך ללמד אחד ועוד אחד ורק אחר־כך מתקדמים ללוח הכפל. שחקנים לא יודעים לתת פאס כמו שצריך, והמאמנים נותנים להם תרגילים של 'וולי' מן האוויר" ● לקודמו בתפקיד בהפועל ת"א, דוביד שוייצר, הוא נזהר מלהתייחס, „כדי שהוא לא יקפוץ מעורו", אבל אומר: „אסור היה לפטר אותו בצורה שבה פיטרו אותו באמצע העונה" ● מודה: „זה נוח מאוד לקחת קבוצה שסיימה אשתקד במקום ה־13"

העיקר התרגיל

ב־1964 לקחת אליפות עם הכח מכבי ר"ג וב־1973 עם מכבי ת"א. מאז לא זכית בתארים. דוביד זולל תארים ואתה בדיאטה. אתה שומר על הגיזרה...? „קודם כל, אל תערב את דוביד בנושא. אני אגיד משהו ואז הוא יקפוץ מעורו. עזוב אותי מזה. לעצם השאלה, מעולם לא רדפתי אחרי אליפויות. מה שווה אליפות אם לא בא קהל? מה זה אליפות, אם אין כדורגל? קודם כל, שישחקו כדורגל"

לא מעניין אותו שהוא מכונה השועל הזקן. אפילו לא סתם הזקן. הגיל לא משחק אצלו. יצחק שניאור, מאמן הפועל ת"א, זקן מאמני הליגה הלאומית. הבא אחריו בסדר הגילאים – דוביד שוויצר, 62. שניאור מבוגר ממנו בחצי שנה. מדגדג את גיל הפנסיה, אבל המושג פנסיה פשוט לא מופיע בלכסיקון שלו.

חדר־ההלבשה של הפועל ת"א בבלומפילד באמצע השבוע. אדי המקלחות החמות של אחרי האימון מהבילים את אוויר החדר. איפה שניאור? אני שואל את מוריס ז'אנו, ש„שופך לאגר" בפינה. „הוא בחדר השני, עושה אימון משקולות", משיב לי מוריס המתנשף. בחדר השני, שניאור כבר מתמתח אחרי מקלחת, מסתובב עירום בין השחקנים.

טמפרמנט של ילד יש לו ליצחק שניאור. ספורטאי כרם, בנשמה, בכל רמ"ח אבריו. מדי בוקר הוא שוחה שעה בבריכת גורדון בת"א. מספרים שהוא עדיין שובב גדול מאוד עם נשים. כשרואים אותו, כששומעים אותו, מבינים גם למה.

הוא מכנה את עצמו „איש עקרונות", אבל ההבדל בין עמידה על עקרונות לסתם עקשנות, שפה ושם הוציאה מהכלים שחקנים וחברי הנהלות שעבדו לצידו – הוא דק מאוד. הוא משתמש לפעמים בפתגמים, כמו רס"ר נוקשה, אך חביב מתחת ל„קליפה", שרוצה לחנך את פיקודו הסורר וגם להעניק לו מוסר השכל.

הנה דוגמה: החלוץ מיקי בן־שטרית, הידוע כמהמר מושבע, פנה לשניאור ואמר לו, כי כנראה לא יגיע לאימון הערב המיועד, שכן הוא עתיד לזכות בלוטו. „יש לי מום כזה", אמר בן־שטרית. והוסיף: „כמובן שאני מתלוצץ". שניאור הרצין והשיב לבן־שיטרית: „אני יודע שאתה צוחק, אבל אומרים שבכל צחוק יש מידה של רצינות, וזה מה שמדאיג אותי אצלך".

יצחק שניאור, 30 שנה בעסקי אימון. איך הרגשה להיות ותיק המאמנים בליגה, בין הדור הצעיר של המאמנים?

קודם כל, זה לא מדוייק לומר שאני הכי זקן. יש את יוסל'ה מרימוביץ ואליעזר שפיגל, שאומנם אינם מאמנים בלאומית, אבל בהחלט היו להם הצעות. איך ההרגשה? מצויינת. אני עוד רץ באימון, מאמן בעצמי בבעיטות את השוערים. יש רק יתרון בנסיון העדיף שלי על רוב עמיתי.

שחקנים ומאמנים טוענים שאתה מאמן מיושן, חסיד שיטות כדורגל שספו מן העולם.

(מתרתח) ההכנה של השחקן מצומצמת. אף שחקן אינו יכול להרשות לעצמו לבקר מאמן. למה שהמאמנים אומרים אני לא רוצה להתייחס. חוץ מזה, ממתי למאמנים יש זמן לבוא לראות אותי מאמן? כאן בארץ, מאמן שלא נותן בכל אימון תרגילים שונים, הוא מאמן מיושן. שכחו כאן, שקודם כל צריך ללמד אחד ועוד אחד ורק אחר־כך מתקדמים ללוח הכפל. שחקנים לא יודעים לתת פאס כמו שצריך, והמאמנים נותנים להם תרגילים של 'וולי' מן האוויר. תפסו שחקן אחד, דוד אזולאי, אותו גירשתי ממכבי ת"א. אזולאי אמר עלי: „הוא לא מאמן". זה לא רציני.

● תיבנה קבוצה

ב־1964 לקחת אליפות עם הכח מכבי ר"ג וב־1973 עם מכבי ת"א. מאז לא זכית בתארים. דוביד זולל תארים ואתה בדיאטה. אתה שומר על הגיזרה...?

קודם כל, אל תערב את דוביד בנושא. אני אגיד משהו ואז הוא יקפוץ מעורו. עזוב אותי מזה. לעצם השאלה, מעולם לא רדפתי אחרי אליפויות. מה שווה אליפות אם לא בא קהל? מה זה אליפות, אם אין כדורגל? קודם כל, שישחקו כדורגל.

אני מתחיל לחשוד שיש לך באמת משהו נגד תארים.

כמו כל מאמן, אני אוהב לזכות בתארים. אסור לשכוח שיש 16 קבוצות בליגה ורק אחת יכולה לזכות באליפות. לא לקחתי את קבוצות הצמרת. על־פי רוב העדפתי קבוצות קטנות, בהן ניתנה לי האפשרות לעבוד באופן יסודי. אני בונה קבוצות לטווח של שנים. גם אחרי שאני עוזב את הקבוצה היא תמשיך לשחק כדורגל טוב. קח את שמשון ת"א. בניתי אותה לשנים. גם ההשג בעונה שעברה שהיה לי עם בני־יהודה, מקום שני, שווה, לדעתי, יותר מאליפות.

ומה קרה במכבי ת"א?

כשהגעתי למכבי ת"א, אמרו לי: קח חמש שנים, עבוד בשקט, תיבנה קבוצה. אחרי שנתיים התעייפו, באה הנהלה חדשה, עשתה רכש מאסיבי. אני התפטרתי. בא מאמן חדש, שהלך על קו אחר וקרה מה שקרה.

ואיפה היום ה„תינוקות של שניאור"? מאיר חנוכה, שחר בראל, איתן לוין?

אותו סיפור. אילו אני הייתי ממשיך במכבי הם לא היו מתבזבזים. היתה גם פרשת קובלנץ (פרשת הגניבות בנבחרת הנוער, במחנה־האימונים בגרמניה לפני כשלוש שנים). גם היא פגמה בהתפתחות השחקנים האלה.

כדי להבין מאמן בארץ, אולי צריך לשמוע את השיר „איך שגלגל מסתובב", של שמוליק קראוס?

למאמן אין עליות וירידות חדות. מאמן, אם הוא טוב, אז הוא טוב תמיד. הצרה היא שבארץ, כידוע, ההנהלות לא מקצועיות ואחרי שניים־שלושה הפסדים כולם „עושים במכנסיים". מה שקרה עם דוביד הוא הדוגמה הטובה ביותר. אסור היה לפטר אותו בצורה שבה פיטרו אותו באמצע העונה.

אתה לא חושש מגורל דומה בהפועל ת"א?

אני לא חושש, כי אני יודע שזה עלול לקרות לכל אחד ובכל מקום. מוכן נפשית גם לזה.

מה השיקול המקצועי שלך בקבלת תפקיד מאמן הפועל ת"א?

הגעתי להישג המקסימלי עם בני־יהודה. אני לא חושב שבני־יהודה יקחו אליפות העונה, ואני יודע שבעיני העסקנים שם, אם לא אתקדם בטבלה עם הקבוצה, כלומר אקח אליפות, הרי שנכשלתי. בהפועל ת"א, לעומת זאת, אחרי עונה בתחתית, הציפיות אינן גדולות.

זה נוח לקחת קבוצה שסיימה בעונה שעברה במקום ה־13?

מה אני אגיד לך, שלא נוח? נוח מאוד. אידיאלי מבחינת המאמן לקבל קבוצה במצב כזה.

זאת אומרת שגם מקום 12 יהיה הישג עבור הפועל ת"א...

המטרה היא להתברג בצמרת. אני לא יודע אם מקום ראשון, אבל אולי שני.

● ילד כשרוני

איך תיראה הפועל ת"א בלי משה סיני? איזה מין קבוצה זו הולכת להיות?

סיני הוא שחקן חשוב מאוד לקבוצה, ואני מקווה שהוא יחזור אלינו בשנה הבאה. העונה נשחק שונה. אני עדיין לא יכול לפרט בדיוק איך נשחק.

יש הרושם שהפועל ת"א ויתרה על סיני בקלות רבה מדי. אולי לא ממש רצית אותו?

להפועל ת"א היתה התחייבות לשחררו, ולא רצינו לגרום להפרת הסכם עימו. אנו מאחלים לו הצלחה בבלגיה.

אליאור ברנס בשל למלא תפקיד של ציר מרכזי בקישור הפועל ת"א?

ברנס הוא עדיין ילד, אם כי ילד כשרוני. היה לו עיכוב בדרך. אני מקווה שנתגבר על זה. יש כמה פעולות שהוא לא עושה כמו שאני מבקש ממנו, כמו שצריך. גם על זה נתגבר.

בשביל מה הפועל ת"א צריכה את קובי סגל, הרי יש לה בלם קרמי מהטובים בארץ – יוסי זאנה?

אני רוצה לבנות את המשחק על מגינים תוקפים. גם סגל וגם זאנה יוכלו להשתלב במערך. רק דמנסקי אחד יהיה משוחרר יותר ממשימות הגנתיות ויתפנה לסייע להתקפה. גם יעקב אקהויז, הבלם והקפטן, יסייע יותר להתקפה.

נסים כהן. יש סיכוי לראות אותו בהפועל?

אני רוצה את נסים כהן. שחקן טוב. יש בעיה של כסף. בית"ר ת"א רוצה עליו 60 אלף דולר לעונה, כלומר 120 אלף ברוטו. נדמה לי שנאלץ לוותר עליו.

● הופתעתי לטובה

יצחק שניאור – מיושן או לא – הוא איש־מקצוע אמיתי. יודע ומבין כדורגל. הבונדסליגה היא אחד המודלים המובילים שלו. הוא שואף, כמובן, לנצח, אבל הוא לא ווינר בכל מחיר כמו עמיתיו. אולי, אפילו, הוא מעדיף קונצרט טוב על פני הילולת נצחון פרועה.

„גדלתי עם רגש למוזיקה", מספר שניאור, המנוי על הקונצרטים של התזמורת הפילהרמונית. „יש מאמנים שאוהבים קלפים, אחרים אוהבים תיאטרון או ביליארד, אני אוהב מוזיקה. בקונצרטים אני פוגש, בין היתר, גם את המאמנים אמציה לבקוביץ וגיורא כהן".

ויש לו לשניאור גם את הצד הרס"די. „אני איש של עקרונות", הוא מעיד על עצמו. העקרונות האלה הובילו אותו במהלך הקריירה לכמה התפטרויות, לחיכוכים עם שחקנים והנהלות. בהפועל ת"א, כך נדמה, שניאור מרגיש מאוד נינוח. „הופתעתי לטובה מהאווירה והרצינות, למרות שיש, כמובן, הרבה עבודה", הוא מציין.

ולא יהיו לך השנה תאקלים עם שחקנים? בשנה שעברה היו לך „פיצוצים" עם ירון אריב ואהוד בן־טובים.

אין לי אף פעם תאקלים עם שחקנים שהם בסדר. רק עם כאלה שאינם בסדר. תאקלים קורים לפעמים, זה אנושי. גם בין בעל ואישה קורים תאקלים.

„יש מאמנים שאוהבים קלפים, אחרים אוהבים תיאטרון או ביליארד, אני אוהב מוזיקה והולך לקונצרטים". ויש לו לשניאור גם את הצד הרס"די. „אני איש של עקרונות", הוא מעיד על עצמו. העקרונות האלה – שהגבול בינן לבין עקשנות גרידא הוא דק מאוד – הובילו אותו לכמה התפטרויות ולחיכוכים עם שחקנים והנהלות

משה פה, משה שם

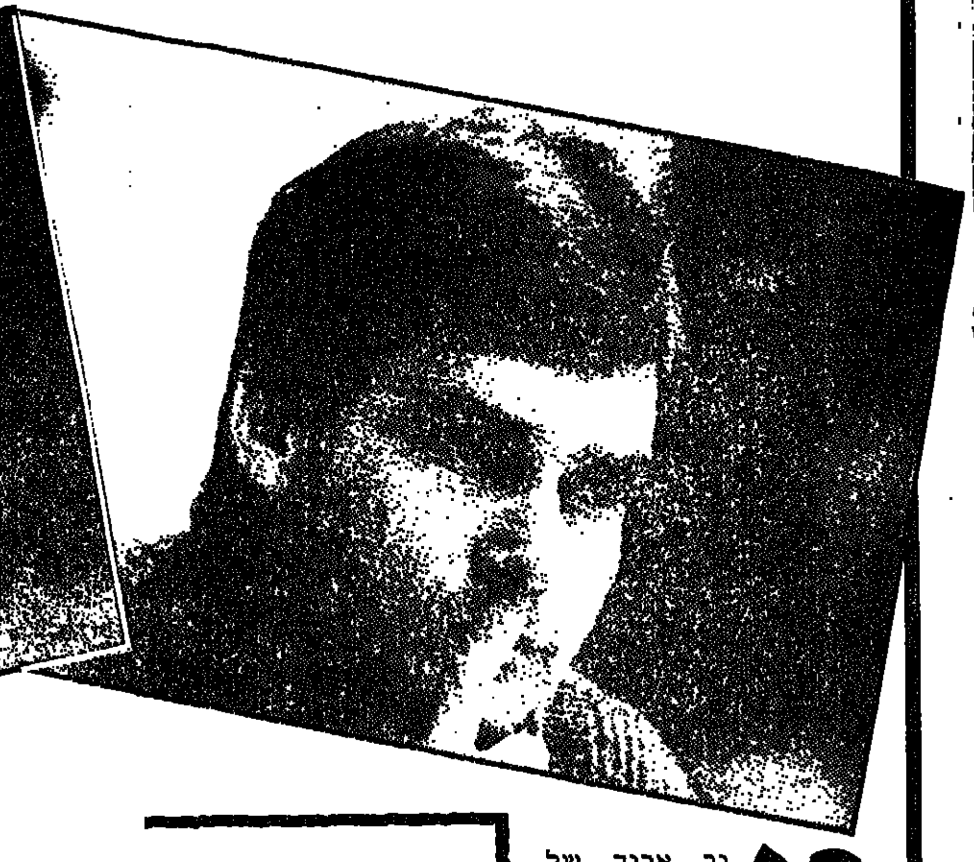

טור ארוך של כדורסלנים ומאמנים עושים בימים אלה את צעדיהם הראשונים העונה, אחרי פגרה ארוכה. אבל, עבור *משה ויינקרנץ* העונה כבר בעיצומה. כי הוא מחלק את זמנו בין אימון הנבחרת הלאומית לאימון קבוצתו הפועל תל־אביב. נע בין האולמות המהבילים יד־אליהו ואוסישקין.

ויינקרנץ שייך לדור הצעיר של המאמנים. רק בן 33 וכבר בפיסגה, לפחות בקשר לתפקידים. בעבר היה עוזרו של צבי שרף, אותו הוא מחליף עתה באימון הנבחרת.

יש לו מבט תמים בעיניים. כלפי חוץ שומר על שקט בלתי־רגיל, בניגוד לאופיים הסוער של רוב מאמני הכדורסל. ובכל זאת, מוישל'ה טיפוס נוקשה שאינו מוותר בקלות

* * *

מוישל'ה ויינקרץ סובל – או אולי דווקא נהנה – מ„פיצול אישיות": בעיצומו של הקיץ, הוא עסוק עד הראש בהכנת הנבחרת הלאומית לטורניר דרג ב' בבולגריה – ובאימון קבוצתו, הפועל ת"א ● על הנבחרת: „לא יכול להשוות אותה עם זו שהופיעה בפיראוס, כי לא הייתי שם, אבל אני מקווה שמיקי, שלא הופיע באליפות, ישלים את הפאזל. הוא ודורון יכולים לשחק ביחד" ● על הפועל ת"א: „לא התחייבתי לזכות עם הקבוצה באליפות, גם לא בגביע־המדינה. התחייבתי לעבוד קשה ולהשתדל להביא אותה למכסימום שביכולתה לתת. אם שחקנים, חברי הנהלה ואוהדים מבטאים חלום או שאיפה לאליפות, אני יכול רק להבין אותם"

פסק־זמן / רפאל נאה

אימון בנבחרת ואימון בקבוצה בו זמנית, לא גורם לפיצול האישיות?

„אין כאן עניין של פיצול אישיות. נוצר מצב, שחלק מהשחקנים בקבוצתי הם גם שלד־הנבחרת, ואנחנו ביחד צוות אחד. אין שום מקום לטענות. ידענו מה הקושי העומד בפנינו. החום המתיש והלחות אינם מקלים. שחקני בהפועל, כמו יתר הכדורסלנים, מתעלים על עצמם. אין טענות, וכמעט שאין בקשות להשתחרר. גם לא מהקבוצה שלי. קרה רק ששיחררתי ביוזמתי את לבן מרסר והאווי לאסוף, מאימוני הפועל, משום שחששתי כי המאמץ גדול עבורם".

אין כאן פגיעה באימוני הקבוצות?

„הקבוצות נוהגות לדעתי במלוא ההבנה, והרבה בעזרתנו, אחרי שפירסמנו מראש את תוכנית־האימונים, כדי שמאמני הקבוצות יוכלו לתכנן בהתאם את אימוניהם".

בכל זאת זה התנגש עם אימון מכבי ת"א, ולמאמנה רלף קליין היו טענות.

„רלף צדק. בגלל החום הקדמתי אימון שנועד להתקיים בשעות אחה"צ לבוקר. יצאתי מנקודת־הנחה שמכבי עדיין לא פתחה באימוניה. לכן הצדקתי אותו. בעיקרון, אנחנו משתדלים להיות צמודים לתוכנית שקבענו, עם אפשרות לשינויים, בגלל הוספת משחקי־אימון".

אתה יודע שהכדורסלנים כבר עייפים והעונה הרי רק בשער.

„קיים לחץ על השחקנים, לאו דווקא מכיוון האגודות, אלא מצד הזמן האוול והאי־הנוחות.

„אם ניקח לדוגמה את שלושת החיפנים שבנבחרת, ארי רוזנברג, עדי גורדון ותומר שטיינהאואר. אני אומנם נגד העתקת אימונים לחיפה, אבל קשה להתעלם מהטענות שלהם. (השלושה ביקשו להעתיק חלק מהאימונים לחיפה ולמכון־וינגייט; אך בקשתם נידחתה בנשיאות האיגוד – ר.נ.). כנ"ל לגבי עופר פליישר ונדב הנפלד. הם צריכים לטוס לגליל, לאימוני קבוצתם, ואין זה קל כמובן".

■ ■ ■

התרשמתי באימונים שדורון ג'מצ'י ומיקי ברקוביץ מופיעים בצורתא כחמישייה. השניים הם, לדעתך, צוות לעניין?

„בוודאי. שניהם כדורסלנים מנוסים, בעלי יכולת מעולה וכשהם משתפים פעולה על המשטח, קל יותר לגבוהים לשחק. הנוכחות שלהם במשחק מקשה על היריבות".

במה שונה הנבחרת מקודמתה, זו שנטלה חלק ביוני באליפות אירופה בפיראוס?

„לא הייתי ביוון, כך שקשה לי להשוות".

מבחינת מיגוון הכדורסלנים, הנבחרת הנוכחית חזקה יותר?

„אני מקווה שמיקי, שלא הופיע באליפות היכשה, ישלים את החוליה להרכבת הפאזל".

אתה מאמן את הנבחרת לבד, ללא עוזר, כיצד אתה מסתדר?

„אילו תקופת ההכנות היתה ארוכה יותר, הדבר היה מחייב מינוי עוזר. בגלל שהתקופה קצרה ומתבססת על החזרת השחקנים לכושר וגיבוש טאקטיקה, הרי שהשיקול לא למנות בשלב זה עוזר היה במקום. אני מקווה שנעבור את טורניר דרג ב' בבולגריה, ואז, לקראת המשימות הבאות, אעבור עם עוזר".

מי זה עשוי להיות?

„איני יודע כרגע".

בהנחה שהנבחרת תעבור את הטורניר בסלובן, בולגריה, תוכל, לדעתך, להתמודד בשלב הסופי עם שמונה הגדולות ולחזור לדרג א'?

„קשה לקבוע. אין טעם לדבר על ההמשך לפני שעברנו את הטורניר הקרוב. יש להתייחס למשחקים בבולגריה במלוא כובד הראש ובמכסימום של הכנות, גם אם על הנייר נראים המשחקים קלים למדי. בספורט, אתה נופל במשחק אחד ובשני סובל מחוסר מזל, דבר שעשוי להוביל למה שהובילה האליפות האחרונה. אני מקווה שנסיים בבולגריה באחד משני המקומות הראשונים. ההמשך יהיה תלוי הרבה בהגרלה".

מהנבחרת לליגה, לקבוצות, איזו עונה מצפה לנו, לדעתך?

„מדי עונה, בשלב הזה של ההתארגנות, אומרים ומקווים כי זו תהיה העונה. בהתאם להכנות ולרכש שביצעו רוב הקבוצות, צפוייה בהחלט עונה מעניינת.

„אני אישית לא יכול להצביע על קבוצה בעלת יתרון בלעדי לזכות באליפות. התחזית שלי היא: עונה עם הרבה מתח ומשחקים מעניינים. צריך לזכור כי הסיום הוא הקובע, ולכן הפתיחה היא מישנית בחשיבותה".

בקבוצתך, הפועל ת"א נשמעות „זמירות" על אליפות, אחרי הפסקה של 19 שנה...

„בעיקרון, בשיטה שלי אף פעם לא נמשכתי לזמירות. כבר בכתה א' ניכשלתי במבחן לפיתוח קול. לעצם העניין, אני לא אחראי לדברים שמשמיעים אותם אנשים. מעבר לזה, זכותו של כל אדם לבטא את הרגשתו. אני דוגל בעבודה ועבודה קשה ולא בדיבורים, קישקושים וזמירות. לא התחייבתי לזכות עם הקבוצה באליפות, גם לא בגביע המדינה. התחייבתי לעבוד קשה ולהשתדל להביא את הקבוצה למכסימום שביכולתה לתת. אם שחקנים, חברי הנהלה ואוהדים מבטאים חלום או שאיפה, אני יכול להבין אותם, אבל אני אישית עוסק רק בעבודה".

בהפועל עוד רואים בך איש מכבי, אף שמכבי עשו לך „הבהרה"?

„לא שאפתי להסכה. אף פעם לא הסתרתי את מוצאי. גם אחרי הצעקות מהיציע, שאני שייך למכבי, לא יצאתי מגידרי. אני איש מקצוע, זו היא עבודתי, ובכל קבוצה שאאמן אשתדל להגיע למירב ההצלחה. בלי קשר להפועל, מכבי, אליצור, בית"ר, או אס"א".

פוסטר השבוע

בסוף החודש תיפתח ברומא אליפות העו־לם באתלטיקה. אין ספק, כי המקצוע המרהיב ביותר באתלטיקה הוא הקפיצה במוט. וכאשר מדובר בקפיצה במוט מדו־בר בסובייטי סרגיי בובקה. עד לפני שנים אחדות נראה גבול ששת המטרים מעבר לתחום השגתו של האדם. אבל סרגיי בובקה כבר עשה 6.03 מ' – גם בגלל הת־קדמות „טכנולוגית" בייצור מוט קל, חזק וגמיש יותר – בתחרות שנערכה בפראג, ב־23 ביוני האחרון, ברוח חזקה ובגשם שוטף. „אם עשיתי 6.03 בתנאים האלה אני מאוד מעודד", אמר אז סרגיי. את מחסום ששת המטרים ניפץ במוסקבה, ב־8 ביולי 1986 כאשר קבע 6.01. אגב, גם אחיו ואסילי הוא קופץ „לא רע" שמסתובב סביב 5.70 מטרים

(תצלום: „אולספורט")

ידיעות אחרונות

תלוש מספר 67

SABI

תווי קניה בשווי 500 שקל למוצרי אופנת SABI LINE יוגרלו כל חודש בין שולחי התלושים שיופיעו במקום זה. את התלושים יש לשלוח ל„ידיעות אחרונות" ת.ד. 9192 ת"א מיקוד 61091 עבור „הגרלת הפוסטר".

هكذا من الأصل

רבינזון על אי בודד

פרופיל השבוע / זאב גולדשמיט

מי שהיה בעבר הלא־רחוק כוכב בלתי־מעורער במכבי פתח־תקוה חש עתה כי נזרק לכלבים ● ההנהלה הודיעה לו כי המאמן מנסל אינו מעוניין בו, החברים לקבוצה כבר לא אומרים לו שלום, הוא ברשימת־ההעברות, אך מותר לו לעבור רק לקבוצה של מכבי. הוא התאמן במכבי נתניה, אך זו יצאה למחנה־האימונים שלה בלעדיו ● למרות הכל, הוא אופטימי, לא באשר עתידה של מכבי פ"ת („אין לה סיכוי להישאר בליגה"), אלא לגבי עתידו האישי: „אני אשחק, ורק בליגה הלאומית. לא שכחתי לשחק כדורגל ושערים אני יודע להבקיע"

דורון רבינזון – „עכשיו אני במעמד התחתון" (תצלום: אברהם חסון)

„מכבי פ"ת מחליקה העונה ליגה. עם חומר השחקנים שיש לה, אין לה סיכוי להישאר. עברתי על רשימת השחקנים – שום סיכוי. הם עולים במחזור הראשון עם קבוצת הנוער מחוזקת בעופר פביאן, יעקב אז'ובל, אלישע לוי ורפי כהן. ככה הם יחטפו רק רביעיות וחמישיות".

„מעולם לא היתה למכבי פ"ת קבוצה כל־כך חלשה כמו העונה. אין להם מה להציג. הקהל לא יבוא לראות אותם, כי הקבוצה הזאת פשוט לא מעניינת. ג'ק מנסל, המאמן, לא יודע לאיזה צרות הוא נכנס. משקרים אותו, מציגים לו הכל בוורוד, אבל אני רואה את האמת, והאמת היא שהכל שם שחור. מנסל עוד לא יודע מה מצפה לו".

הציטוטים הללו זו שייכים לדורון רבינזון, עד לעונה האחרונה חלוץ מכבי פ"ת. היום, בגיל 27, הוא נזרק מהקבוצה ומחפש מיקלט במקום אחר. הרבה אקורדים צורמים מלווים את הפרידה הזאת. רבינזון עוזב את מכבי פ"ת לא בגלל בעיות כספיות ולא בגלל סיבות מיקצועיות. אם שלמה שירזי או שלום אביטן היו מעורבים בפרשה הזאת, כל הנושא היה מקבל מימד אחר, אבל מה לעשות, זהו רבינזון.

השבוע, בווידוי אישי מיוחד, הוא אמר: „עצוב לי נורא. בחלומות הכי גרועים שלי, לא האמנתי שככה אסיים את הקריירה שלי במכבי פ"ת. השבוע, בברית של הבן של רפי כהן, ישבתי ליד שולחן עם אישתי, וכמעט כולם לא אמרו לי אפילו שלום. ברגע אחד נמחקה החברות הארוכה, התקופה היפה שעברנו, הכל נעלם, הכל. לא מגיע לי יחס כזה. בכל זאת היתה לי תקופה גדולה בקבוצה. שכחו שהרבה שנים אני, כמעט־לבד, השארתי את מכבי פ"ת בליגה הלאומית במספר שערים מכריעים שכבשתי.

„נכון, ידעתי שגם יומי יגיע, אבל לא חשבתי שזה יהיה כבר עכשיו ובצורה כזאת חריפה. מספר שחקנים ותיקים עשו קליקות נגדי וליכלכו את השם שלי, כדי שיהיה להם יותר קל להתקדם. גם כל צורת הניהול במכבי פ"ת מגעילה אותי. מה אגיד לך, שיקרו אותי, רימו אותי, בעטו בי חזק. לא מגיע לי יחס כל־כך גועלי".

רבינזון היה פעם כוכב בעירו. בעצם, פעם נסים כהן גנב לו את הכותרות, אבל מאז עזב, כל מה שהיה למכבי פ"ת זה רבינזון. השאר מילאו פונקציות של מלצרים. לפני שנתיים היתה לו עונת־שיא. כבש 14 שערים והוכתר (במשותף עם מלמיליאן) כמלך השערים של הליגה הלאומית. בשביל רבינזון זה היה תואר ראשון. מעולם לא זכה באליפות, אף פעם לא הניף גביע.

אשתקד חלה אצלו ירידה דרסטית. הבקיע רק חמישה שערים. באמצע העונה שעברה עבר ניתוח בברך. לדבריו, כבר שנתיים שהוא „מושך" את הפציעה, והפעם החליט לעשות לזה סוף. חזרתו למגרש אחרי הניתוח היתה איטית ובשלבים. הופעלו עליו לחצים לחזור להרכב, אבל רבינזון דחה את כולם. „אחזור לשחק רק כשהרופא יאשר לי" אמר. זה הרגיז כמה אנשים בקבוצה, בעיקר חברי הנהלה, שלא יכלו לראות את רבינזון יושב ביציע ומקבל משכורת.

רבינזון: „הם הכניסו להם לראש, שאני גמרתי את הסוס ושאין לי עוד מה לתרום למכבי פתח־תקוה. חבר הנהלה בכיר אמר לי במהלך הפגרה, שג'ק מנסל לא רוצה אותי. עם מנסל מעולם לא דיברתי, ולא בגלל שאני לא יודע אנגלית. אבל את מה שכבר כול, המאמן חושב עלי, דאגו למסור לו. שאלתי: מאיפה מנסל מכיר אותי? הוא הרי לא ראה אותי משחק. השיבו לי, שהוא קיבל עלי דיווחים מאברהם בנדורי, שהיה מנהל שלי לפני שש שנים בנבחרת. בצורה כזאת התכתבתי איתו, אתה מבין.

„במהלך השדרים האלה, ועוד לפני שסילקו אותי, ההנהלה אמרה לי, שמנסל לא מרוצה מכך שאני נעדר מהאימונים בשעות הבוקר. זאת, למרות שבעונה שעברה, כשהייתי טוב בשבילם, העלימו עין. הם יודעים שאני עסוק בעבודה שלי ב'דן', ואם אני לא מגיע לאימון בוקר, זה וודאי לא בגלל ששכחתי להתעורר.

הסברתי להנהלה, שעכשיו זו תקופה קשה ב'דן', כי החברים הוותיקים יוצאים לחופשות, והצעירים צריכים למלא את מקומם. יוצא לי לפעמים לעבור שתי משמרות רצופות, כך שאפילו את הבית אני לא רואה. אמרו לי, שמכבי פ"ת זו לא קייטנה, והבעיות שלי בכלל לא מעניינות אותם, גם לא את מנסל. עניתי להם, שבינתיים אני מקבל את המשכורת בזמן מ'דן' ולא ממכבי פ"ת".

„הקצר" הזה גרם לכך שרבינזון הוכנס לרשימת־ההעברות, אבל לא הורשה לנהל מו"מ עם כל קבוצה. נרמז לו, כי אם יצור קשר עם קבוצות ממרכז הפועל, יערימו עליו קשיים. מהמועדון שלו קיבל אישור להתאמן רק בקבוצות המסונפות למרכז מכבי. זאב זלצר, שכן שלו מפ"ת, הזמין אותו לאימוני מכבי נתניה. אחרי שבוע אימונים הוא אומר: „תענוג להתאמן אצל זאביק. שיגעון לא נורמאלי להחליף אווירה. מכבי פ"ת אף פעם לא תהיה מועדון גדול כמו מכבי נתניה".

למרות ההתלהבות של רבינזון, מכבי נתניה יצאה בתחילת השבוע בלעדיו למחנה־האימונים בגרמניה. רבינזון טוען, כי אינו מופתע כלל שהשאירו אותו בארץ. „הכושר הגופני שלי היה לקוי, וחוץ מזה לא דאגתי בזמן לסידורי הנסיעה, כי לא תיכננתי לצאת עם מכבי נתניה. בכל מקרה, זלצר הבטיח לי תשובה סופית, אם הוא לוקח אותי, כשהקבוצה תחזור מגרמניה".

מה יקרה, אם זלצר יגיד שהוא לא צריך אותך?

„לא יקרה שום אסון. אני גם לא בונה רק על מכבי נתניה".

על מי אתה בונה?

„בוא נעזוב את זה כרגע. אין לי כוונה לגלות כאן את כל הקלפים, כי מכבי פ"ת, למרות שנתנה לי ללכת, עדיין מחפשת לשים לי רגליים, ולי אין כל כוונה לעזור להם בכך".

אבל אתה תשחק העונה?

„כן, אני אשחק, ורק בליגה הלאומית. ברור, שבלי קבלות מהעונה שעברה, לא תהיה לי הזכות לדרוש הרבה כסף, אבל אני אשחק. אני יודע מה זה כדורגל: פעם מרימים אותך על הכתפיים, ופעם בועטים בך. עכשיו אני במעמד התחתון, אבל יש לי אמביציה מיותרת להחזיר לעצמי את השם הטוב שהיה לי. לא שכחתי לשחק כדורגל, ושערים אני יודע להבקיע".

תשחק נגד מכבי פ"ת?

„משחק כזה אני לא אחמיץ גם אם אהיה פצוע. השאיפה הגדולה שלי היא להוכיח להם איזה חלוץ טוב הם הפסידו".

אתה נשמע פסימי לגבי מצבה של מכבי פ"ת בלעדיך.

„אני יודע שלכל שחקן טוב יש מחליף. אבל – ואת זה אני מבקש שתדגיש – אגודה קטנה וצנועה כמו מכבי פ"ת לא יכולה להרשות לעצמה לוותר בעונה אחת על בגלייבטר, פרסלני ורבינזון, שלושה שחקנים שהיו השלד של הקבוצה. בינתיים אני לא רואה להם מחליף. כולם חושבים שבגלייבטר עזב לבלגיה בגלל הסעיף בחוזה. אנשים לא יודעים, אבל בגלייבטר שוחרר בקלות, כדי לפנות מקום לבן של היו"ר, גדי נדל. אילו הוא היה רוצה, בגלייבטר היה נשאר במכבי פ"ת".

יו"ר גדי נדל: „התרומה שלו שואפת לאפס"

יו"ר אגודת מכבי פ"ת, גדי נאדל, מגיב: „רבינזון שוחרר מהקבוצה, כי הוא לא התייחס ברצינות לאימונים, וכל הזמן היה מלא טענות נגדנו. הוא עסוק בעבודה? שיחליט אם הוא רוצה להיות נהג בדן, או כדורגלן. התרומה שלו למכבי פ"ת מאז ה־8 בדצמבר שואפת לאפס, ובלעדיו סיימנו את העונה בחלק העליון.

„לגבי טענתו כאילו יש קשר בין בני לשיחרור שנתנו לבגלייבטר, תרשה לי לא להתייחס. אני יכול להבטיח, שהבן שלי יותר מפסיד מאשר מרוויח מכך שאביו הוא יו"ר האגודה".

TAKE IT EAZY

מלונג־איילנד, נראה הספורט הישראלי כיצור מוזר: מין דבר מקודש, שהישראלים מתייחסים אליו ברצינות תהומית, כאילו זה הדבר החשוב ביותר בעולם ● מה שלא מבינים כל העוסקים בספורט הישראלי, הוא שאפילו אם הפסידו משחק, גלגלי העולם ימשיכו להסתובב. עליהם לזכור ש־1.5 מיליארד הסינים, לא שמים קצוץ אם השער הובקע מנבדל ● הפאראנויה חוגגת בספורט הישראלי יותר מאשר בכל אומה בעולם. אינפורמציה על קניית שחקנים, חתימת חוזים, תוכניות לעתיד — היא סוד כמוס, הנשמר בקנאות גדולה מסודות האטום של ישראל ● למה אני מספר לכם את כל הסיפור? כדי לומר לכם שהספורט יכול להיות הבידור הנפלא בעולם. הוא יכול להיות גורם לחיוך, לצחוק, להשתובבות. אתם יכולים לחזות בכך כשוורנר וולף משדר ספורט. אפשר להתגלגל מצחוק, כשביל ראסל משדר, הוא מתפקע מצחוק וכולנו צוחקים אתו. וזה יכול לקרות בשניה האחרונה של הפליי־אוף, כשהתוצאה 123:124, והסלטיקס לוקחים טיים־אאוט. הראיתם פעם שדר ספורט ישראלי מתבדח?...

מנחם לס — מ־U.S.

אני בעל קייטנת כדורגל בחוף היפהפה של מזרח לונג־איילנד. אבל אפילו השמש וחופיהזהב לא עוזרים, כשאיזה 1000 ממזרים קטנים רצים לך בין הרגליים ומשגעים לך את השכל. הדבר היחיד שאני מחכה לו הוא לברוח לחוף הבודד של פייר־איילנד עם גליון של „ידיעות אחרונות", המגיע אלי בגולה יומיים בלבד אחרי ההוצאה בישראל. עם כל השביתות והעיצומים זהו אחד מפילאי עולם.

או.קיי. אני לוקח עתון, שתיים־שלוש בירות קרות ויוצא לתפוס שלווה, יעני. בעשר שניות אני עובר על הכותרות הראשיות ואז מגיע לחלק היחיד בעתון המעניין כורדי כמוני. אולי אני פרופסור לביומכניקה, אבל כל החברים שלי באור־יהודה יודעים את האמת. הם יודעים שאפשר להכניס את כל התארים האקדמאים אתם יודעים לאן. הם יודעים שהכל הסוואה לאהבה חולנית לספורט.

וכך מגיע אני ל„ספורט ידיעות", מתמקם על הכרסאנות, ואפילו הפצצות של סאותהמפטון, שעוברות לפני עם הביקיני'ס הנועזים בעולם, לא מעניינות.

בעבור שתי דקות איני יודע אם עלי לצחוק או לבכות. מה אני קורא? זה ספורט זה? זו מלחמה. ג'ונגל טוטאלי בספורט הישראלי. באתי לתפוס שלווה, ואני תופס עצבים. סוף העולם: שכירת חוזים. השמצות. העלבות. כולם מתנפלים על כולם. עירעורים. בורסת העברות. מקח וממכר. בירורים. פניות של הרגע האחרון לבתי־משפט. מירדף מטורף אחרי שחקנים. גניבות של שחקנים. התערבות של יועצים משפטיים. העברות בביצוע בית־המשפט.

רוצים עוד? בבקשה: חוזים לא חוזים. הסכמים מתחת לשולחן. אי תשלום לשחקנים וסוכנים. הבטחות בכתב ובע"פ שלא מקויימות. קבוצות שאין להם גרוש על התחת... רצות אחרי שחקנים של 50 אלף דולר. אתם יודעים, „קודם שיבוא ואחר־כך כבר נראה...". הסיפור של קיט בנט, שהיה חתום כמעט בכל קבוצה בישראל, הוא דוגמה טיפוסית.

● איפה ההומור שלכם?

איפה ההומור בספורט הישראלי? איפה ה־FUN וה־GOOD TIME? בישראל מזמן שכחו, שאחרי הכל הכדורגל הוא משחק שמטרתו לשים כדור בשער. זהו זה. זה הכל. היכולת לעשות זאת טוב יותר לא מלמדת על יתרון החיים בעיר על הקיבוץ, או על עליונות השיטה הבורגנית על האדומים.

הרצינות הזאת, ההרגשה שהספורט הוא דבר מקודש שאיתו לא מתבדחים או משתובבים, משפיעה לא רק על מנהלי קבוצות, אלא היא עוברת בהתמדה לקהל הרחב. כולם לוקחים את כולם כמן רצינות לא מובנת. שכחו להיות ילדים ולחייך.

פעם כתבתי ב„7 ימים", שה־76' היתה קבוצה משעממת עד שהגיע ד"ר ג'יי. כתבתי שללכת לראות אותם לפני הגיעו של הד"ר היה כמו ללכת לקרית־מוצקין: כולם יודעים איפה היא נמצאת, אך מי הולך לשם אם אין צורך? אל תשאלו מה הלך אחרי זה. עורך מקומון כתב תיזה שלמה על פיסקה זו וכמה היא מטעה. קרייתים עצרו אותי בחיפה, והזמינו אותי לראות שמוצקין הפכה לעיר בישראל. את מי זה מעניין? מי התכוון לכך בכלל?

אותו דבר קרה לי לפני כמה חודשים, כשכתבתי במדור זה שהעיירה סיוסט היא כמו חדרה: טוב לגור בה אם אתה בעל תחנת דלק. אין חדרתי אחד שיזמין אותי עכשיו לארוחת־ערב. בשנה הקרובה תלמד בתי בבית־הספר החקלאי בפרדס־חנה. גם על זה מדגדג לי לכתוב משהו, אך אני כבר נזהר. כך או כך, הזהרתי אותה מלדרוך על אדמת חדרה, שם מחכים לי עם סכינים.

פעם חצי התבדחתי וחצי התכוונתי, כשכתבתי שרוב מאמני ישראל בכדורסל הם נמוכים ובעלי נשמה של גארדים וכך הם מאמנים. נו, נו. אל תשאלו מה עשו לי. תגובת כמה מאמנים היתה כאילו כתבתי שהם בעלי נשמה של טרוריסטים. אני נזהר עכשיו, רבותי, בכל מלה. למרות שלהתחבר בכל הקשור לספורט הישראלי, זה כמו להתחבר עם קינג־קונג.

● שינאה עיוורת

השנאה העיוורת, ההערצה התולבית, הטינה, הכעס ושגעון החושים במשחקי ספורט בעלי רמה פחותה מבינונית, היו גורמות חגיגה לכל עבודת דוקטורט על היסטריית ההמונים. הפאראנויה חוגגת בספורט הישראלי יותר מאשר בכל אומה בעולם. אינפורמציה על קניית שחקנים, חתימת חוזים, תוכניות לעתיד – היא סוד כמוס, הנשמר בקנאות גדולה מסודות האטום של ישראל. קיים מן פחד לא מובן ש„ידעו".

רחמנות על עתונאי הספורט של ישראל. היש לכם מושג מה עובר עליהם עד שהם משיגים ידיעה חשובה? התחרות הפרועה בין אגודות הספורט לא רחוקה מהתחרות בין העתונים המובילים. לכל עתונאי יש את „קשריו" באגודות. „שמור לי ואשמור לך" הוא לחם חוקו של עתונאי הספורט.

האם שמעו אגודות הספורט השונות על המושג „מסיבות עתונאים"? מה פשוט יותר מלהזמין כמה עתונאים לכוס קפה ולהודיע לכולם, יחדיו, שקרה משהו חשוב? במקום זה חייבים עתונאי הספורט לשבת על הטלפון עד אור הבוקר ולצלצל לכל העולם כדי למצוא את הסקופ המיוחל.

רפאל נאה כתב לא מזמן על הג'ונגל בכדורסל הישראלי. הג'ונגל בעתונאות הספורט לא קטן ממנו, ולא באשמת העתונאים. קבוצות ישראל לא שמעו עדיין, כנראה, שהן והתקשורת מתעסקים באותו ביזנס: להביא קהל למגרשים, דבר שיכניס כסף, ואז יהיו אמצעים לשפר את הרמה, דבר שיביא עוד יותר צופים, ומעגל הקסמים יימשך.

בישראל, כך נדמה לי, האגודות לא מבינות שעזרה לתקשורת תעזור להן למכור כרטיסים. וכך, בעוד שבארה"ב העתונאי הוא אחד המרכיבים החשובים והמוערכים ביותר בספורט, בישראל העתונאי המצוי הוא מן צרה צרורה, שחייבים לסבול אותה. היחס אליו הוא כאל אויב, או במקרה הטוב הוא נשק לנגיחה כששחקנים, מאמנים או מנהלים מחפשים מישהו לנגוח בו.

● ניקסון התפקע מצחוק

אתם רוצים לדעת מה קרה כאן בספורט בימים האחרונים? הנשיא לשעבר ניקסון בא לבקר את הניו־יורק מטס'. לשחקנים נודע מראש שהוא בא. סיד פרננדז – הפיצ'ר שלהם – קנה כרית, שכשמתיישבים עליה היא משמיעה קול נפיחה, אם תסלחו לי. ניקסון התיישב ו...בום. כולם נפלו מצחוק. אנשי הבטחון שלו יצאו מדעתם. לבסוף, אחרי שהראו לניקסון את הכרית, הוא התפקע מצחוק ואמר: I OWN YOU ONE.

קוריוז נוסף שמילא כאן את כל העתונים היה שיוף כדור הבייסבול ע"י הפיצ'ר של מינסוטה, ג'ו ניקרו. אם ראיתם פעם כדור בייסבול עף כשיכור, כשהוא מקפץ באוויר למטה ולמעלה, ימינה ושמאלה, צריך להיות ברור לכם מאוד שהזריקה הזו היתה KNUCKLE-BALL: כדור המוחזק בציפורניים ונזרק ללא כל סיבוב. זה משהו מסוג בעיטת 'ספין' בכדורגל.

ג'ו ניקרו נתפס. הוא נתפס עם משייף־צפורניים בכיסו. העתונאים ראיינו מייד את כל העולם. התגובות גרמו הנאה וצחוק לכל קורא. דון מטינגלי מה„יאנקיס" אמר: „כן, אני מתפלא על ג'ו. מתפלא שנתפס". תומי ג'ון, הפיצ'ר עם הזרוע הביונית, אמר: „כולנו מנסים לבלף, זה כמו עם מס הכנסה: כולם מרמים. החכמה היא לא להיתפס".

ג'ו ניקרו עצמו טען להגנתו, כשכולם מתפוצצים מצחוק, שהוא משייף את צפורניו במשך המשחק כשהוא מגלה צפורן ארוכה מדי. רון גידרי, הפיצ'ר של ה„יאנקיס" אמר ל„ניוזדיי", שאותו לימדה אימו לשייף צפרניים בבוקר בבית, ולא על המגרש לפני כל העולם.

למה אני מספר לכם את כל הסיפור? כדי לומר לכם שהספורט יכול להיות הבידור הנפלא בעולם: הוא יכול להיות גורם לחיוך, לצחוק, להשתובבות. אתם יכולים לחזות בכך כשוורנר וולף מה־C.B.A משדר ספורט. אפשר להתגלגל מצחוק, כשביל ראסל משדר, הוא מתפקע מצחוק וכולנו צוחקים אתו. וזה יכול לקרות בשנייה האחרונה של הפליי־אוף, כשהתוצאה 123:124, והסלטיקס לוקחים טיים־אאוט. הראיתם פעם שדר ספורט ישראלי מתבדח? הם נותנים אנאליזה רצינית של שתי דקות, כדי להסביר איך ולמה התגלגל הכדור. כל הסבר שלהם (ושל המומחים שהם מביאים לעזרה) הוא ניתוח פילוסופי, סוציולוגי וביומכני על לקיחת הריבאונד הבא.

מה שלא מבינים כל הפאראנואים בספורט הישראלי, הוא שאפילו אם הפסידו משחק, גלגלי העולם ימשיכו להסתובב. עליהם לזכור שישנם 1.5 מיליארד סינים, שלא שמים קצוץ אם השער הובקע מנבדל. זה לא סוף העולם. עליהם ללמוד את המשפט החשוב ביותר מאז אמר בשעתו האלהים „יהי אור": TAKE IT EASY. המשפט האמריקני השולט בספורט כאן, והלוואי שיום אחד יצליח להתקבל גם אצלנו כחלק מחיי הספורט.

וואללה, שמלוק – תחייך. יש לך חיוך כזה פנטסטי, אך מי יודע על כך? צביקה שרף – תישן קצת בלילה. דוביד שוויצר – תירגע. איך אומרים כאן? HAVE A NICE DAY.

תישן קצת בלילה, שרף!

וואללה, שמלוק, תחייך!

דוביד שוויצר, תירגע!

N.B.A / עדי דיסקין

תן 32.5 מיליון דולר – קח רשיון לקבוצה

N.B.A הולכים השנה על גדול ועד סוף העשור יצטרפו לליגה ארבע קבוצות חדשות. כמעט כל שחקן, המשחק כיום באירופה ו/או ישראל, וודאי ינסה כוחו להתקבל אליהן □ איך מקימים קבוצה? אפשרות אחת היא לרכוש אותה מבעליה הנוכחיים; דרך שניה – לבקש מהנהלת הליגה זכיון □ באפריל האחרון הפתיעו מנהלי 23 קבוצות הליגה את כולם, כשהעניקו בבת אחת ארבעה! רשיונות: שניים לעונת 1988/89 ושניים נוספים לעונת 1989/90 □ רשיון כזה עולה כסף טוב. כל אחת מארבע קבוצות המשקיעים תשלם 32.5 מליון דולר – וביחד 130 מליון דולר – אשר יחולקו בין 23 קבוצות־הליגה הקיימות, שכל אחת מהן תקבל, איפוא, 5.65 מליון דולר, מראש ובמזומן □ אבל רק עכשיו יתחילו הבעיות האמיתיות, עם בחירת השחקנים לקבוצה: איך עושים זאת? מה מותר ומה אסור? מומלץ

יש לי עצה ידידותית למנהלי קבוצות כדורסל בישראל: בחוזים שעליהם אתם מחתימים עכשיו את שחקני החיזוק שלכם הכניסו לפחות סעיף אופציה, שיאפשר לכם להנות מאותו שחקן – אם ימצא חן בעיניכם – בשלוש השנים הבאות.

כל כך, למה?

כי ב־N.B.A הולכים השנה על גדול ועד סוף העשור יצטרפו לליגה ארבע קבוצות חדשות. כל שחקן, המשחק כיום באירופה ו/או ישראל, וודאי ינסה כוחו להתקבל אליהן. ההיסטוריה מלמדת כי בשנתיים־שלוש הראשונות של כל קבוצה חדשה ב־N.B.A היא נראית כמו תחנת רכבת עד אשר מתייצב ההרכב. קבוצה שרוצה כי שחקן טוב המופיע בשורותיה לא "יברח" לה צריכה לכן להחתימו לשלוש שנים לפחות. אולי זו אחת הסיבות לכך מכבי ת"א החתימה את קווין מגי על חוזה לארבע שנים.

סיבה שניה, שאולי אינה נוגעת למנהלי קבוצות בארץ המחפשים רק ענקים: מהשנה הבאה תופעל בארה"ב ליגה לנמוכים – עד 1.93 מ'. אך במחשבה שניה יהיו וודאי ישראלים שינסו כוחם בליגה זו.

ההצלחה הכלכלית־מקצועית של ה־N.B.A בעשור הנוכחי הביאה אנשי עסקים רבים לרצות להשקיע בכדורסל.

● לייקרס: 62 מיליון דולר

מה פרוש להשקיע?

ובכן, יש שתי אפשרויות: הראשונה – לקנות קבוצה מהבעלים שלה. כך רכשה קבוצת משקיעים בראשות ד"ר ג'רי באס את הלום אנג'לס לייקרס (ועוד כמה נכסים) תמורת 62 מליון דולר. כך עברו הבוסטון סלטיקס ידים אחדות בעשור האחרון. היו גם קבוצות שנמכרו ועברו לערים אחרות: הקבוצה הנקראת כיום לוס אנג'לס קליפרס החלה כבאפלו ברייבס, עברה לעיר סן־דייגו ונקראה קליפרס וכיום היא כאמור בלוס אנג'לס. יוסטון רוקטס היתה בסן־דייגו, וסקרמנטו קינגס החלה בסינסינטי, עברה לקנזס סיטי והמשיכה לסקרמנטו.

דרך שניה – לבקש מהנהלת הליגה זכיון. מה זה לבקש? לקנות. בשנות ה־70 נתנה הנהלת הליגה שלושה זכיונות: לעיר באפלו בשנת 1971, לניו־אורלינס ב־1974, ולדאלאס שבטקסס ב־1980. כל זאת – מבלי להזכיר את ארבע הקבוצות שהצטרפו ל־N.B.A בשנת 1977, עם פרוק ליגת A.B.A.

מאז תחילת שנות השמונים התדפקו משקיעים רבים על דלתות ה־N.B.A. באפריל האחרון הפתיעו מנהלי 23 קבוצות הליגה את כולם, כשהעניקו בבת אחת ארבעה! רשיונות: שניים לעונת 1988/89 ושניים נוספים לעונת 1989/90.

● לקחו כסף טוב

מה פרוש העניקו רשיונות? לקחו כסף טוב. כל אחת מארבע קבוצות המשקיעים תשלם 32.5 מליון דולר – וביחד 130 מליון דולר – אשר יחולקו בין 23 הקבוצות, שכל אחת מהן תקבל, איפוא, 5.65 מליון דולר, במזומן.

שתי המצטרפות הראשונות הן שרלוט ספיריטס (נשמות) ומיאמי היטס (להיטים). העיר שרלוט, במדינת צפון קרוליינה, היא עיר משוגעת לכדורסל במדינה משוגעת לספורט זו. יש בה מכללות רבות שפירסומן בא להן מרמת הכדורסל ולא מרמה אקדמית. כוכבים רבים באו ממכללותיה או נולדו בה: מקארו, וורת'י, ג'ורדן, ובשנות ה־80 זכו שתי מיכללות ממדינה זו בתואר.

המפתיע בהחלטת בעלי הקבוצות בליגה היה שהם נתנו שני זכיונות למדינת פלורידה. אחרי מיאמי תצטרף לעונת (1989/90) קבוצה מהעיר אורלנדו (דיסני וורלד) שתקרא "מג'יק" (קסם). אתה תצטרף קבוצה מהעיר מיניאפוליס, שתיקרא מינסוטה טימברוולבס (זאבי בולי־העץ). לעיר מיניאפוליס "זכות אבות", כי הלייקרס החלו בה את דרכם לפני שנרכשו ועברו ללוס־אנג'לס בשנת 1960.

● שלב ראשון – ללכת לבנק

או. קיי. קיבלת זכיון. מה הלאה.

שלב ראשון – ללכת לבנק ולהסדיר את התשלומים. שימו לב – כל קבוצה תשלם מראש ובמזומן ולפני שתחתים אפילו שחקן אחד – והרבה לפני שייערך כדור הביניים הראשון. 3.5 מליון דולר כבר שילמה כל אחת משתי הקבוצות החדשות. עד דצמבר תוסיף כל קבוצה עוד 16 מליון, וכעבור עוד שלושה חדשים את היתרה – 12 מליון.

לשם השוואה. כל אחת מארבע הקבוצות שהצטרפו עם פרוק ה־A.B.A שילמה רק 4 מליון דולר. לניו־יורק נטס לא היה אפילו ארבעה מליון הנדרשים ולכן נמכר ד"ר ג'יי לפילדלפיה תמורת 6 מליון דולר בלבד. כך נשאר עורף. אחר כך עברה הקבוצה לניו ג'רזי. המצטרפת האחרונה, דאלאס מאבריקס, שילמה בשעתה 12 מליון דולר – יותר ממחצית הסכום שולמה בתשלומים ולאחר שהקבוצה החלה לשחק.

בסדר. שילמת מראש 32.5 מיליון דולר. רק עכשיו מתחילות הבעיות. השלב השני מגיע – הקמת תשתית אירגונית ומקצועית. ראשית יש למצוא אולם מודרני, שיענה על דרישות שנות השמונים והתשעים באמריקה. אחר־כך להקים צוות מאמנים, מנהל מקצועי, צוות רפואי וצוות מסחרי, שתפקידו לשווק את הקבוצה למפרסמים באזור, למכור כרטיסי מנוי, וזכויות שידור ברדיו ובטלוויזיה האזוריים.

עכשיו בא השלב השלישי – שחקנים. אם אתם חושבים שיוצאים לשוק ומנסים לחטוף שחקנים בהצעות שכר מפוצצות, טעיתם. יש סדר ושיטה. איך מתבצע התהליך?

● כך בוחרים שחקנים

כל קבוצה חדשה זכאית לבחור שחקנים מהקבוצות הקיימות. כל שחקן? חס וחלילה. בוסטון לא תוותר על בירד בעד שום הון; לוס אנג'לס תמכור קודם את כל הוליבוד לפני שתיפרד ממג'יק. לכן, על כל קבוצה קיימת להודיע להנהלת הליגה את שמות 8 שחקניה שאינם עומדים לבחירה. משהו שניתן להגדירו כשמיניה הראשונה שלה. אחר־כך זכאית הקבוצה החדשה לבחור כל אחד מבין ארבעת הנותרים. "דראפט" זה מתבצע כחודש לפני הדראפט של בוגרי המכללות.

נו, ואיזו איכות אפשר למצוא בקצה ספסל המחליפים? הרי כל מאמן בליגה משתמש בגרעין קבוע של 8 שחקנים לפחות. יתר הארבעה שבסגל הם בעיקר יריבי אימון הזוכים לעתים לדקות משחק בודדות. שחקנים אלה עומדים לבחירה לקבוצות החדשות.

דרך אחרת לרכוש שחקנים היא – החלפות: לקנות שחקן מצטיין מקבוצתו תמורת מזומנים, והרבה, או על־ידי החלפתו בזכויות בחירה (דראפט).

סיפור קטן. כשהצטרפה ניו־אורלינס לליגה רצו בעליה את פיט ("פיסטול") מארביץ' ששיחק אז באטלנטה. הג'אז שילמו ב...עתידם למשך 3 השנים הבאות, הם שילמו בזכות הדראפט בסיבוב הראשון והשני בשנים 1975 ו־1976, ואטלנטה לקחה גם אופציה להתחלף בזכות בשנת 1977, אם ניו־אורלינס תסיים במקום גרוע ממנה.

התוצאה. הג'אז נחשבו כגרועים בליגה חמש שנים, עד ש...עברו ליוטה. שם התאוששו והגיעו גם לפליי־אוף.

יש גם דוגמה הפוכה. כשנוסדה הקבוצה בדאלאס היא לקחה את מה שהיה בשוק ואת העונה השניה סיימה במאזן 15 נצחונות ו־67 הפסדים. העתיד נראה קודר. באותן שנים 82/81 רכש משקיע בשם טד סטפיין את הקבוצה מהעיר קליבלנד והצהיר, כי אמנם אין לו מושג בכדורסל אך יש לו מושג בעסקים והוא יביא מומחים לכדורסל שתוך שלוש שנים יגרמו שהקבוצה תאיים על הסלטיקס והלייקרס (וזה נאמר בקליבלנד ולא בחיפה). סטפיין לקח את כל הנטל של דאלאס ושילם בזכויות דראפט. התוצאה – קליבלנד היתה שנים הגרועה בליגה. דאלאס זכתה בעונה שעברה באליפות בית המערב התיכון בזכות הדראפט שקיבלה מקליבלנד, וזאת אחרי שבע שנים בליגה בלבד.

מה פרוש שבע שנים בלבד? ההיסטוריה מלמדת כי בשנים הראשונות מהוות הקבוצות החדשות טרף קל לותיקות. אבל יש גם יוצא מהכלל. מילווקי באקס נוסדה בעונת 1968 וסיימה כגרועה בליגה, כך שבהטלת מטבע זכתה בדראפט בקרים עבדול ג'אבר, אז לו אלסינדור. אליו צורף אוסקר רוברטסון וכעבור שנה הגיע התואר למילווקי.

ובחזרה אלינו. מדוע על מנהלי הקבוצות להיזהר? חלומו של כל כדורסלן אמריקני, וכיום גם ארופי, הוא לשחק בליגה הטובה בעולם. אני מהמר כי כל הזרים המשחקים באירופה, וגם מתגיירים ומתאזרחים אחרים, ינסו כוחם בקיץ הבא בקבוצות החדשות. הרי לבן מרסר נחשב שנים אחדות כאחד משחקני הציר הטובים באירופה. וגם לינטון טאונס אינו בריק שחקן גרוע. אז למה שלא ינסו? ראו מנהלי קבוצות, הוזהרתם.

פיט („פיסטול פיט") מארביץ (מימין). תמורתו שילמו מנהלי הג'אז – אז עוד הופיעה הקבוצה בניו־אורלינס – בזכויות הדראפט שלהם לשלוש שנים! – ונפלו

הטוטו שלך

1. לוטון – וסטהאם. לוטון פתחה את הליגה בצליעה ובשני המחזורים הראשונים נחלה שני הפסדים: לדרבי בשבת ולקובנטרי, בבית, באמצע השבוע. אבל השלישיה שחטפה וסטהאם בבית, מול ק.פ.ר., מלמדת כי גם היא חורקת מאוד. לכן בכל זאת 1.

2. מנצ'סטר־יונייטד – ווטפורד. אם מהמשחק הזה לא תצא יונייטד עם שלוש נקודות יוכלו שחקניה לראות אליפות רק אם יסתכלו בוידיאו, בזכיה של 1967... 1.

3. נוריץ' – קובנטרי. זהירות, משחק "מוקש". קובנטרי צברה את מלוא שש הנקודות משני מחזורי הפתיחה והדעת נותנת כי הם מועמדים לנצחון. אבל נוריץ' היא קבוצה עקשנית ומסוכנת. לטעמנו משולש.

4. נוטינגהאם – אברטון. מאז ומתמיד אהב בראיין קלאף, "הפה הגדול" של נוטינגהאם, אתגרים. אברטון היא אתגר מצויין. באמצע השבוע "גנבה" אברטון נקודה בווימבלדון וגם הפעם תהיה מרוצה מתיקו. 1, X.

5. פורטסמות – סאותהמפטון. שבעת השערים שספגה פורטסמות בשני המחזורים הראשונים מלמדים, כי העולה החדשה תהיה בשר תותחים. מכיוון שהיריבה היא רק סאותהמפטון אולי גם תיקו. 2, X.

6. ק.פ.ר – ארסנל. קווינס פארק הפתיעה בנצחונה הגבוה בשבת על וסטהאם בחוץ 0:3. ארסנל תהיה יריבה הרבה יותר קשה. מומלץ תיקו סולו!

7. שפילד ונסדיי – ניוקאסל. שפילד היא קבוצה ביתית טיפוסית. בשני המחזורים הראשונים שיחקה בחוץ ולקחה נקודה אחת. בשבת, במגרשה, תיקח שוב לפחות נקודה או שלוש. 1, X.

8. טוטנהאם – צ'לסי. צ'לסי פתחה את הליגה כסערה עם שני נצחונות. אבל אצל "התרנגולים", כדרבי לונדוני, זה ילך קשה יותר. אנו מאמינים, כי יפול כאן תיקו אבל מסמנים משולש.

9. ווימבלדון – אוקספורד. אחד המשחקים היותר בטוחים בטופס, עד כמה שמשחק בליגה האנגלית יכול כבר להיות בטוח. 1.

10. אסטון וילה – בירמינגהאם. וילה סיימה בשבת בתיקו חוץ עם איפסוויץ'. בירמינגהאם גברה בבית על סטוק. קו־קשה שבו יהיה לקבוצה הביתית יתרון קל. 1, X.

11. בלקבורן – ווסט־ברומוויץ'. ברומיץ' סיימה בשבת בתיקו ביתי קשה עם אולדהאם. לדעתנו היא שוב תסיים בתיקו – בחוץ. X.

12. אולדהאם – מנצ'סטר סיטי. הקרב המרכזי של הליגה השניה בין קבוצה שכמעט עלתה – לבין קבוצה שירדה מהליגה הראשונה. לאולדהאם יתרון הביתיות אבל ליתר בטחון נסמן כאן משולש.

13. סטוק – מידלסברו. סטוק התחילה את הליגה השניה עם הפסד חוץ לבירמינגהאם. אבל לא רק משום כך יש לנו רושם כי הקבוצה בנ־יר. למחפשי ההפתעות אנו ממליצים על משולש.

14. קריסטאל פאלאס – האל. אין לנו שום צל של מושג מה המשחק הזה יכול להוליד. הפתרון? 1, X, 2.

(א. אבי שירלי)

לקמצנים 16 טור

	1	x	2
1	X		
2	X		
3	X		X
4		X	
5			X
6		X	
7	X		
8		X	
9	X		
10	X	X	
11		X	
12	X	X	
13		X	
14	X	X	

למזליטיקים 128 טור

	1	x	2
1	X		
2	X		
3	X		X
4		X	
5			X
6		X	
7	X		
8	X	X	
9	X		
10	X	X	
11		X	X
12	X	X	
13	X	X	
14	X	X	

למכורים 432 טור

	1	x	2
1	X		
2	X		
3	X	X	X
4	X	X	
5		X	X
6	X	X	
7	X		
8		X	
9	X		
10	X		
11	X	X	X
12	X		
13	X	X	
14	X	X	X

תוכנית מלאה 3888 טורים. מצומצם: 432 טורים. 9 טפסים X 48 טורים

אצ עינבל

5 משולשים ו־4 כפולים

1	X		
2	X		
3	X	X	X
4	X	X	
5		X	X
6		X	
7	X	X	
8	X	X	X
9	X		
10	X	X	
11		X	
12	X	X	X
13	X	X	X
14	X	X	X

	טופס 1: 1	x	2	טופס 2: 1	x	2	טופס 3: 1	x	2
1	X			X			X		
2	X			X			X		
3	X				X				X
4	X	X		X	X		X	X	
5		X	X		X	X		X	X
6		X			X			X	
7	X	X		X	X		X	X	
8	X				X				X
9	X			X			X		
10	X	X		X	X		X	X	
11		X			X			X	
12	X				X				X
13	X			X			X		
14	X	X	X	X	X	X	X	X	X

	טופס 4: 1	x	2	טופס 5: 1	x	2	טופס 6: 1	x	2
1	X			X			X		
2	X			X			X		
3	X				X			X	
4	X	X		X	X		X	X	
5		X	X		X	X		X	X
6		X			X			X	
7	X	X		X	X		X	X	
8		X				X	X		
9	X			X			X		
10	X	X		X	X		X	X	
11		X			X			X	
12			X	X				X	
13		X			X			X	
14	X	X	X	X	X	X	X	X	X

	טופס 7: 1	x	2	טופס 8: 1	x	2	טופס 9: 1	x	2
1	X			X			X		
2	X			X			X		
3			X		X				X
4	X	X		X	X		X	X	
5		X	X		X	X		X	X
6		X			X			X	
7	X	X		X	X		X	X	
8			X	X				X	
9	X			X			X		
10	X	X		X	X		X	X	
11		X			X			X	
12			X			X	X		
13			X			X			X
14	X	X	X	X	X	X	X	X	X

שַׁעֲשׁוּעוֹן

את הפתרונים (בלבד) יש לשלוח לשעשעון "ידיעות אחרונות לילדים" ת.ד. 1431 ת"א, 61091

שַׁרְשֶׁרֶת רִבּוּעֵי־פֶּלֶא

בין הפותרים יגרל תיק גב

בין הפותרים יגרל אלבום תמונות

א.
1. בּוֹ מְבַשְּׁלִים;
2. הוּא חֵלֶק הָאוֹר שֶׁל הַיְמָמָה;
3. טִיבֶּט וְגוֹלָן הֵם רַק דֻּגְמָה.

ב.
1. טִיבֶּט וְגוֹלָן הֵם רַק דֻּגְמָה;
2. הוּא שֵׁם שֶׁל מָטוֹס;
3. בְּאֶמְצָעוּתוֹ מְכוֹנְנִים אֶת הַמְּכוֹנִית.

ג.
1. בְּאֶמְצָעוּתוֹ מְכוֹנְנִים אֶת הַמְּכוֹנִית;
2. הִיא הַבֶּגֶד שֶׁל כַּף הָרֶגֶל;
3. הוּא אָחִיו שֶׁל קַיִן.

ד.
1. הוּא אָחִיו שֶׁל קַיִן;
2. עָלֶיהָ מוֹפִיעִים הַשַּׂחְקָנִים;
3. הוּא רֹאשׁ־הָעִיר שֶׁל תֵּל־אָבִיב.

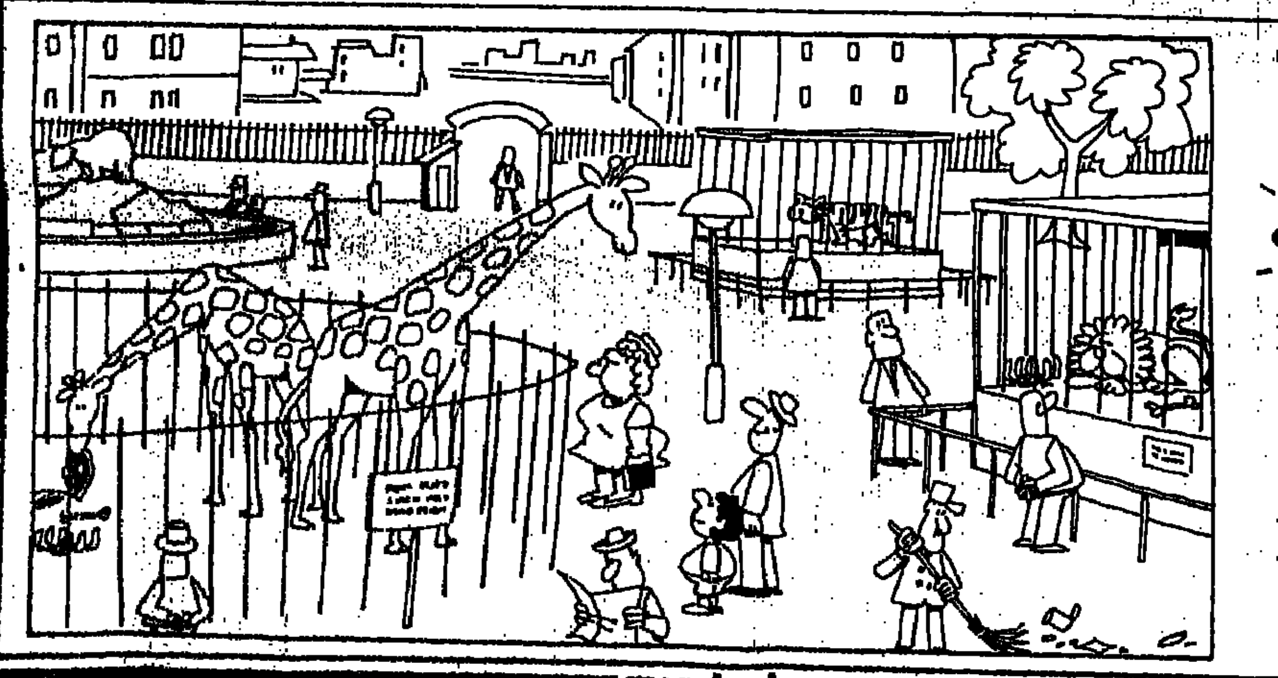

כָּל חַיָּה שֶׁרַק תִּרְצֶה
יֵשׁ וָיֵשׁ בְּגַן הַזֶּה;
אֲרָיוֹת יֵשׁ וּנְמֵרִים, וּמְבַקְּרִים – אוּלַי מִילְיוֹן!
רַק דָּבָר אֶחָד חָסֵר פֹּה – כֵּן, חָסֵר פֹּה הַגִּיָּיוֹן!

וּבְכֵן, יְלָדִים, מָה כָּאן נוֹגֵד אֶת הַהִגָּיוֹן?

בֵּין הַפּוֹתְרִים יֻגְרַל מִשְׂחַק הַרְכָּבָה (פָּזֶל)

ידיעות אחרונות לילדים

בעקבות העקבות

מאת גדי טאוב

פרשת קרב היריות

בשעה שבע ועשרים בערב, כשלוש שעות אחרי שפסק הגשם, הגיעו המפקח קידר ועוזרו, סמל המשטרה ברזילי, למגרש אספלט לא גדול בפאתי אזור תעשיה מוזנח. במגרש ניצבו, במקביל, שני מבנים ארוכים של קומה אחת, שהקצה הצפוני שלהם צמוד לגדר. השער היחיד דרכו אפשר היה להכנס למגרש, היה בדרום-מזרח. השרשרת שנעלה את השער נוסרה והוטלה למרגלותיו, כשלידה מוטל משור מתכת. משם הובילו עיקבות בוץ עד עמוד בטון שהיה צמוד לקיר בחלקו הצפוני של המבנה, המרוחק מן השער. בסמוך לעמוד, בין שני המבנים באמצע, היתה מונחת גופה של בחור צעיר שנורה במיצחו והוטל על גבו. במרחק של מטר אחד צפונית לעמוד נראו בבירור שלושה סימני קליעים שפגעו בטיח הקיר בזווית חדה, לא רחוק מן החלון המנופץ. סימנים דומים ניכרו בקצהו הדרומי של הבנין השני, משם הוליכו עיקבות נעלי התעמלות מן השער, לקצה הדרומי של המבנה הרחוק.

המפקח גמר את בדיקת הראיות, שלף סוכריית מנטה מכיס מעילו, וחזר אל האיש גדל-המידות שהמתין לו ליד המכונית.

"טוב, מר קרני. עכשיו תמור בבקשה על הסיפור כולו", אמר קידר ונישען לאחוריו, אל הקיר.

"בסדר", אמר קרני, נשם עמוק והחל: "במסגרת עבודתי כבלש פרטי, שכרו אותי בעלי המגרש הזה כיוון שחשדו ב...במנוח שיפרוץ לכאן, חשד שאכן התאמת. הגעתי הנה בעקבותיו לפני שעה בערך, וראיתי שהוא מתחיל לנסר את השרשרת. החלטתי לחכות קצת, אולי אצליח לראות במה הוא חמוש, אבל לא הבחנתי בשום דבר. כשגמר לנסר, שלפתי את האקדח שלי ואמרתי לו להרים ידיים, אבל במקום לנהוג כשה, הוא ברח אל בין שני הבנינים והתחבא מאחורי עמוד הבטון ההוא, סמוך לגדר הצפונית. ניגשתי לקצה הבנין הקרוב, אבל כשהצצתי, הוא ירה. יריתי חזרה ואז, פתאום, עלה בדעתי רעיון. יריתי עוד ירייה אחת כדי שהוא לא יעז להוציא את אפו מעבר לעמוד, ורצתי לקצה הבנין האחר, שם יש דלת, אבל היא היתה נעולה. הצצתי מאחורי הפינה ושוב יריתי, כדי לא לתת לו הזדמנות לבדוק מה קורה, אחר כך פרצתי את המנעול, בירייה. קיויתי שהוא לא יקלוט מה אני זומם ומה היה פשר הירייה. פתחתי את הדלת ורצתי לאורך המסדרון עד לחלון שמאחורי העמוד, ניפצתי אותו במכה ואמרתי: 'תנועה אחת – ואתה מת'. אבל האדיוט ניסה להתחכם שוב, ואז הוא חטף. הייתי יורה לו ברגליים, אבל נשארו לי שניים מתוך ששה כדורים, ולא יכולתי להסתכן".

"מר קרני, אתה משקר. אתה בא אתנו לתחנת המשטרה", אמר קידר. "אתה עצור".

מדוע חשד המפקח במר קרני?

החידה ופתרונה ישודרו בקול-ישראל, רשת ב', ביום ששי, כ"ו באב תשמ"ז (21.8.87), במסגרת התכנית "בראש צעיר" המוגשת החל משעה 8.00 בבוקר.

הכל בגלל החם

מאת הרצל סלמן

כל החרף אני מחכה שיבוא כבר הקיץ, והחפש הגדול, הקיטנה, הים... זאת גם תקופה הכי מתאימה לצאת לטיולים, להתארח אצל הדודים ולרכב על סוסים.

אבל מה שאני לא אוהב בקיץ – זה החם. במיחד בשעות הצהרים הכי חמות. אמא דואגת שאחבש כובע, שלא אחטף מכת-שמש, והיא לא יודעת שעם הכובע חם עוד יותר וכל השערות נרטבות מזעה. אני מסיר את הכובע מראשי ולפתע צץ ראשה של אמא בחלון והיא קוראת אלי שאחבש אותו שוב. ברגע שראשה נעלם בחלון, אני מסיר אותו, ואז מופיע אבא בחלון לודא שהכובע עדין על ראשי.

"שוב הורדת?"

"מה פתאום?", אני אומר, "רק לנגב את הזעה!"

וכך תמיד, פעם אמא ופעם אבא מוסיפים לנדנד לי ולהזכיר לי עד כמה חשוב הכובע.

באחד הימים סבתא באה לבקור. שחקתי בחצר בגלות עם החברים, ובדיוק שמעתי אותה קוראת לי, שאעזור לה לחצות את הכביש.

"רגע אחד, סבתא!" קראתי, "זה בדיוק התור שלי, רק רגע אחד!"

סבתא המתינה בסבלנות. החם היה קשה מנשוא. "נו, יוסי, אתה בא?"

"רגע, סבתא, באמת, אני לא יכול להפסיד במשחק, רגע!"

חריקת בלמים חזקה הקפיצה אותי ממקומי: נראה שסבתא החליטה לחצות את הכביש לבד...

"סבתא!" קראתי בבהלה ורצתי אליה מהר, באמצע המשחק. היא נצלה בנס. הנהג הבחין בה ברגע האחרון והצליח לבלם: סבתא היתה חורת כמו סיד.

"סבתא," בכיתי, "אני מצטער שלא באתי, אני, אני פשוט מצטער. המשחק... לא רציתי להפסיד גלה וגם היה חם"...

"כן, יוסי," אמרה סבתא ולטפה את ראשי.

"אני מבינה. רצית לזכות בגלה, אבל כמעט הפסדת את סבתא!"

יש שאלות? יש תשובות!

ורק אני לבד פה

אבא ואמא משחקים עם דינה.
עודד וטל קולעים לסל.
אבא ואמא מספרים ספור לדינה,
עודד וטל מתעופפים על הסל.

ורק אני לבד פה
יושב לי על קצה החלון,
והם אומרים לי
אולי תקרא עתון.

את כל העתונים כבר קראתי בבית
אוף, כמה משעמם.
אלו היה לי חבר בבית, היה מצבי
אחר.

תמר ישראלי, בת 7, דגניה ב'

*

אלו ידעתי את שפת החיות

אלו ידעתי את שפת החיות,
יכלתי הרבה דברים לעשות.
יכלתי לצאת להרים לטיל
לפגש אילים, ואולי גם יעל,
לשאל לשלומם ולא לפחד,
לקרב אליהם וקצת לפטפט,
לשמע אריה שואג ומפחיד,
להבין כל מה שרצה להגיד
ולדעת שלא התכון להבהיל,
כי רצה רק לומר שלום לפיל.
והפיל לו משיב בתרועה אדירה,
ואני מבינה כל מה שקרה.
ונמר שמגיח מבין השיחים
נוהם וגוער בגורים שובבים.
אבל מה שהכי חשוב לי מכל –
מה אומר החתול לכלבי הגדול,
ולמה כשהכלב נבח כל כך,
נבהל החתול ילל וברח.
אני רוצה להבין מאד מאד,
בינתים מקשיבה ומנסה ללמד.

מרב בן ארי, בת 7, תל-אביב

יש שאלות? יש תשובות!

מדוע לסינים וליפנים יש עינים מלכסנות?
מיטל דלב, רמת-גן

העינים המלכסנות הן אחד המאפינים של בני הגזעים המונגוליים, שבהם נמנים בין השאר היפנים והסינים. המראה המלכסן של העין מתקבל כתוצאה ממבנה מסים של העפעפים, ואין זה שנוי במבנה העין עצמה.

העין המלכסנת היא אחת התכונות הגנטיות של בני הגזע המונגולי. פרוש הדבר כי תכונה זו מעברת בירשה מאב לבן ומאם לבת. איננו יודעים לבטח כיצד התפתח השני הזה במבנה עיניהם של בני הגזע המונגולי. כיום, מכל מקום, נולדים תינוקותיהם של בני גזע זה כשעיניהם כבר מלכסנות. תינוק שנולד לאם סינית ולאב אירופי, יהיה בעל עינים, שישלבו את תכונותיהם של שני ההורים.

מענין שבין הסינים והיפנים החיים בארצות מערביות, בעקר אמור הדבר בנשים צעירות, המבקשות להראות "מערביות", רווח נתוח קל של העינים, לסלוק שקיות השמן. אחרי הנתוח נראות העינים פקוחות וישרות לחלוטין.

פצוחים

מאת מתתיהו ואבירם עופר

חידה מספר 48

את החידה הזאת שמענו ולא קראנו, כי לא מצאנו אותה בכתובים.

השבויים במחנה סטאלג 21, חפרו מנהרה שהובילה אל מחוץ למחנה. ארבעה עמדו לברוח. היה ברשותם פנס אחד בלבד, ובמנהרה יכלו להימצא בעת ובעונה אחת רק שני אנשים (לא אחד ולא שלושה). אחד מן הארבעה יכול היה לעשות את הדרך בארבע דקות, השני בחמש דקות, השלישי בשש דקות והרביעי – שהיה פצוע – באחת-עשרה דקות. כיצד בוצעה הבריחה בזמן הקצר ביותר ומהו זמן זה?

*

פתרון חידה מספר 45

הוא קנה 94 בולים בערך של אגורה, בול אחד בערך של 6 אגורות ו – 5 בולים בערך של 20 אגורות הבול.

★ ★ ★

את הפתרונים אנא שלחו לפי הכתובת: שעשועון "ידיעות אחרונות לילדים", ת.ד. 1431 תל-אביב, 61091.
בין הפותרים יוגרל רדיו טרנזיסטור.

דפים מהיומן של גלי

הביאה לדפוס, מיכל י. גורן

לוותר, לא בכל מחיר

תמיד אותו דבר עם האח הזה. הוא חושב שכל דבר מגיע לו. אני יודעת שאני הבת הבכורה ולפעמים אני צריכה לוותר, אבל יש גבול לכל דבר. למה דווקא אני צריכה להיות תמיד הילדה הגדולה, הטובה והמוותרת?

ככה זה מתחיל תמיד: כשיש לי משהו חדש, הוא חייב לבוא לחדר שלי, ולהכנס בלי לדפוק בדלת, ואז הוא פשוט לוקח מה שמתחשק לו, ויוצא... לפעמים הוא פשוט נעמד בחדר, ומתחיל להתעסק בדברים שלא שייכים לו. כמה שזה מרגיז...

כמה פעמים אני שומעת את אמא אומרת לאבא: "היא צריכה לוותר, הוא יותר קטן ממנה."

כמה פעמים אני שומעת את אבא אומר: "הוא צריך לדעת שיש דברים שאינם שלו."

ברור שאני מצטרפת לדעה של אבא במקרה הזה.

בפעם האחרונה, כשהטרנזיסטור שלי משך את תשומת לבו של אחי הקטן, החלטתי לא לוותר יותר. הוצאתי לו את הטרנזיסטור מהיד, בכח, סגרתי את הדלת, ואמרתי לו שירוץ להתלונן אצל אמא (אחר כך אצל אבא...

עדיין לא מצאתי את הדרך איך אפשר להסתדר טוב יותר עם אח קטן.

אני מקוה, שיהיה טוב...

להתראות בדף הבא,

גלי

עציצים

מאת מיכל י. גורן

לשכנה שלנו [illegible]ת שבע
יש עציצים טורי טורים,
אולי יש יותר משבע
ואולי יותר מעשרים.
בכל בקר היא נגשת
ומלטפת כל עלה ונצן
אחר-כך בשקט בשקט,
היא לוחשת לעלה הקטן
ועוד מלה או שתים לפחות,
ולא שוכחת להשקות...

לאן נעלמים הדברים?

מאת עדינה בר-אל

יש ילדים שמאד אוהבים להתלוות אל ההורים לקניות בצרכניה, והסבה ברורה: כל כך הרבה ממתקים יש שם! נפלות, שוקולד, סכריות ועוד כל מיני דברים: מדבקות, צבעים, עפרונות. לפעמים אפשר לשכנע את ההורים לקנות משהו, לפחות דבר אחד קטן, קטנטן...

ויש ילדים ששונאים ללכת לצרכניה, כי ההורים מתחילים לפטפט עם אחרים וצריך לעמד בשקט ולחכות ולשמע את כל השיחות המשעממות.

יום אחד התלוה חנן אל אמא לקניות בצרכניה. הוא טיל לו בין המדפים, התבונן בדברים וחשב: מה אני צריך? מה כדאי לבקש מאמא? משהו קטן, לא כל כך יקר...

ואז הבחין במכוניות קטנות בקפסאות שקופות.

"אמא, קני לי מכונית משטרה," בקש.

"באמת, חנן," ענתה אמא, "אתה כבר תלמיד בית-ספר! די עם משחקים! חוץ מזה, יש לך כל כך הרבה מכוניות בבית."

"כן," התערבה רותי השכנה שעמדה לידם, "כל הבית מלא צעצועים. הילדים גדלים ולא רוצים להפרד מהם, הכל הם צריכים."

"לי יש פתרון לזה," לחשה אמא של חנן, "כשהוא ישן, אני עושה סדר וזורקת מה שלא נחוץ." אמא לחשה, אבל חנן שמע. "עכשו אני מבין לאן נעלמו כל מיני דברים, שאני מחפש כבר כמה חדשים," אמר.

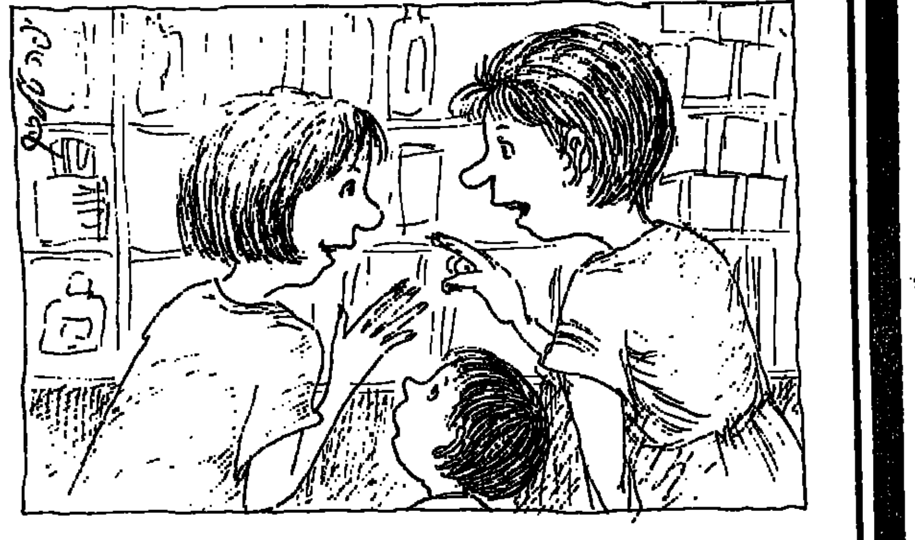

אמא והשכנה חיכו והמשיכו לשוחח – על הילדים, שממלאים את הבית בכל מיני דברים, וגם כשהם גדולים הם לא רוצים להפרד על גרוטאות וצעצועים ועל כל מיני דברים אחרים.

בערב התכוננו אמא ואבא ללכת לתאטרון. אמא התלבשה בחדר-השנה ונשארה שם די הרבה זמן. אבא החל לזרז אותה: "אנחנו נאחר להצגה, צריך למהר." ואמא ענתה: "אני מחפשת את הצעיף החדש שקניתי אתמול."

"איזה צעיף?" שאל אבא.

"צעיף דק שחור, ששזורים בו חוטי כסף, והוא כל כך יפה," אמרה אמא והמשיכה לחפש. פתחה מגרות, רוקנה מדפים, הציצה לתוך תיקים, והצעיף לא נמצא.

"אולי מישהו בכל זאת ראה את הצעיף?" שאלה אמא, קצת מיאשת.

"אני," אמר חנן והושיט לה את הצעיף.

"מ...מה העניין?" התבלבלה אמא, "מה הוא עושה אצלך?"

וחנן ענה: "עכשו את מבינה מה מרגישים ילדים כשמעלימים להם דברים כשהם ישנים?"

אמא הבינה, בקשה סליחה והבטיחה: "להבא אערך סדר רק אתך ויחד נחליט מה לזרק, מה למסר לאחרים ומה לשמר."

• ומה אתם חושבים, עכשו זורקים צעצועים בבית של חנן?

ספרים שכדאי לקרוא

מאת בינה אופק

הדרקון אפרים מאת **יעקב לזר**, ציורים: **אבנר כץ**, הוצאת ספרית-פועלים.

כשדרקון נקרא אפרים, הוא כבר לא מפחיד, ובעצם הוא דרקון רק כדי שאפשר יהיה להעלות אותו בדמיון עם המון ראשים וזנב ענקי. כך עשה אבנר כץ. בציורים צבעוניים, חמים ויפים. ספר נחמד.

הילדה והדב אגדת עם רוסית בעבוד **מרים ילן-שטקליס**, שם הצייר חסר ספרית-פועלים.

אגדה על הדב ש[illegible] את משה הקטנה ואיך הצליחה הילדה להערים עליו ולשוב לבית הוריה. התרגזה קצת מישא. אבל טעמה עמה. ילדה קטנה בת שש שקראה את הספרון תהתה למה ההורים של משה ישבו בבית וחכו למתנות ממנה, במקום להרעיש שמים וארץ ולחפש את ילדתם הקטנה. אך זה טבען של אגדות.

האיורים נהדרים, אבל מי צייר אותם?

מתוך "הילדה והדב"

היה יהיה

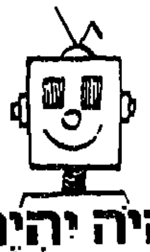

מאת יבשם עזגד

קץ הילדות

העתיד, כמו העבר וכמו ההוה, מרכב מ"דברים טובים". "דברים רעים" ו"דברים לא טובים ולא רעים". אחד ה"דברים הרעים" שיקרו ככל הנראה בעתיד, הוא קצורה של אחת מתקופות החיים היפות ביותר, היא תקופת הילדות.

כשהורי נקלו בפעם הראשונה בעבודות החיים השולטות בעולמם של המבגרים, הם היו בני עשרים שנה. אני הייתי בן ארבע עשרה שנים לערך כשהבנתי מה קורה. כיום יש ילדים בני עשר, שמבינים את העולם לא פחות טוב ממני, בן השלשים וארבע! הם מבינים מה תפקידו של הבנק בחברה המודרנית. אינם נותנים אמון באנשים זרים ויודעים לכלכל את צעדיהם על-פי שקולים ענינים.

רוצים דגמאות? בבקשה: בערב יום העצמאות האחרון פגשתי ברחוב, ברעננה, סוחרים בני עשר שנים שנהלו עסקים מצלחים והרויחו לא פחות מהסוחרים המבגרים. אלה היו ילדים "בני טובים" המעדיפים להרויח כסף במקום לבלות במשחקים עם בני גילם.

באירופה יש ילדים המשקיעים בבורסה לניירות ערך את סכומי הכסף הראשונים שהרויחו בתכנות מחשבים. מארצות-הברית ידוע כי יש אפילו רשתות-פשע המנהלות בידי ילדים שיצאו לרע.

תופעה זו קשורה להתהליך של העתקת מקום העבודה מן המשרד והמפעל – אל הבית. בעבר היו המבגרים יוצאים מן הבית כדי להגיע למקום עבודתם, והילדים כמעט לא ראו את הוריהם עובדים. כיום הולך וגדל מספרם של ההורים העובדים בביתם. המחשב האישי והציוד ההקפי הנלוה אליו, מאפשר לאנשים רבים לבצע את עבודתם בבית וכתוצאה מכך שאבא ואמא עובדים בבית, טבעי הדבר שהילד "ילמד" את המקצוע ויעזר להם בעבודתם.

ילד שהעבודה היא חלק בלתי נפרד מחייו, מגלה ענין רב יותר בנעשה סביבו. הוא נעשה מערה בעולם המבגרים, ומאבד בהדרגה את ענינו במשחקי הילדים. למה לשחק ב"נדמה לי" כשאפשר לקחת חלק ב"דברים האמתיים"?

יותר יעבדו רב האנשים בביתם. ההתפתחויות הטכנולוגיות-מדעיות תגררנה אחריהן את כל תחומי החיים האחרים, וכדי "להשאר מעדכנים", יהיה על המבגרים להשקיע זמן ומאמצים רבים. את מלאכת ההתעדכנות, כמו את העבודה "הרגילה" הם יעשו בביתם, לעיני הילדים.

אפשר להניח כמעט בבטחון, שהמציאות תקסם לילדים רבים יותר כמשחקי בבות או "שוטרים וגנבים". ילדי העתיד יותרו מרצונם על זכותם לקנות כמשחקים תמימים ויתחילו את חייהם כמבגרים הרבה לפני שיהיו חיבים לעשות זאת.

מה הרע בתהליך זה אשר לראות כבר היום ילדים בני עשר מבינים כיום, מה שאני הבנתי בהיותי בן ארבע עשרה ומה שהורי הבינו כשהיו בני עשרים. יכול להיות שזה נראה יפה ומלהיב, אבל כדאי לזכר כי מי שמותר על ילדותו בגיל עשר, לא יעזר לו אם יתחרט על כך בעתיד. וחזור על תם-הילדות ועל הזכות להתעלם מקשיי החיים, הוא חזור חד-פעמי ובלתי-חוזר.

יש דברים שאם לא עושים אותם בגיל הנכון, שוב לא תעשו אותם לעולם. משחקי ילדות והנאות שיכים לדברים הללו. לא צריך להיות פסיכולוג כדי להבין: יש מדה נכונה לכל דבר. ילדות נצחית אינה יתרון, ובגרות מקדמת גם היא לא בריאה. הרפואה המתקדמת תביא בעתיד הקרוב הארכה משמעותית בתוחלת החיים, ומשמעות הדבר פשוטה: אנשים יחיו שנים רבות יותר מאשר חיו בעבר. יהיה די זמן לבלות כמו המבגרים. לא תפסידו שום דבר אם תרשו לעצמכם לחיות עוד כמה שנים כילדים. תחשבו על זה.

יום חמישי, כ״ה באב תשמ״ז, 20 באוגוסט 1987 • „ידיעות אחרונות" תל־אביב ת.ד. 9144 מיקוד 61091. (שנה תשיעית)

שלום, ילדים

רבים מכם שולחים אלינו שירים וחבורים ומבקשים לראות אותם בדפוס, במוסף לילדים.

אנחנו מפרסמים רק יצירות חתומות, שנשלחו על ידי הכותבים עצמם, ולא בידי הורים, מורים או אחרים. יש לציין שם, כתובת וגיל הכותב, כי אנו שופטים יצירות ילדים גם על פי גיל הכותב. שלחו נא שירים וחבורים קצרים – ומקוריים!! אם אתם קוראים בספר יצירה יפה שמצאה חן בעיניכם, אתם יכולים אמנם להעתיק אותה למחברת, אבל אין לשלוח אותה לעתון – ובודאי שלא לחתום עליה בשמכם. גם לא חכמה להעתיק אותה ב„שפוצים" קלים...

ילדים המבקשים להפנות שאלות אל המדור "יש שאלות, יש תשובות", מתבקשים לעשות זאת בקצור וכמובן לציין את שמם וכתבתם. כאן לא חשוב כל־כך הגיל. אנחנו עונים רק על שאלות המעניינות את כלל הקוראים.

מכתבים למערכת המוסף לילדים יש לשלוח על פי הכתובת שבשער המוסף.

מי שמשתתף בפתרוני החידות שבשעשועון, צריך לזכור כי הכתבת למשלוח הפתרונים איננה אותה כתבת המופיעה בראש המוסף. בפתרוני חידות השעשועון מטפלים בצורה שונה מאשר במכתבים המפנים למערכת או בפתרוני חידות אחרות, ואין לערב אלה באלה. שימו לב, ואת פתרוני החידות של השעשועון, שלחו אך ורק על פי הכתבת המצינת בשעשועון!

ואחרון אחרון: למבקשים לערך בקור במערכת „ידיעות אחרונות". אנחנו מארחים בשמחה כתות בית־ספר (אך ורק מכתה ו' ומעלה) לסיור במדורים והסברה. בכל בקור – כתה אחת בלבד! התאום צריך להעשות באמצעות מזכירות בית־הספר או המורה המחנך. הסיורים נערכים בימים ב', ג', ד' בבקר, ויש לטלפן ולתאם מראש. הסיור וההדרכה נמשכים בין שעה לשעה וחצי וכמובן, ללא תשלום. רצוי מאד לשוחח מראש בכתה על נושא העתונות ואף ללמד אותו ולהכין שאלות למדריכי הסיור.

בענין סיורים יש לפנות בכתב או בטלפון אל: ברכה, טלפון 03-212418, בין השעות 9.30 – 10.30 כל בקר, פרט ליום ששי.

אין סיורים פרטיים במערכת וקבוצות ילדים לא יתקבלו אלא במסגרת בתי־הספר.

להתראות!

שלכם,

בינה אפק

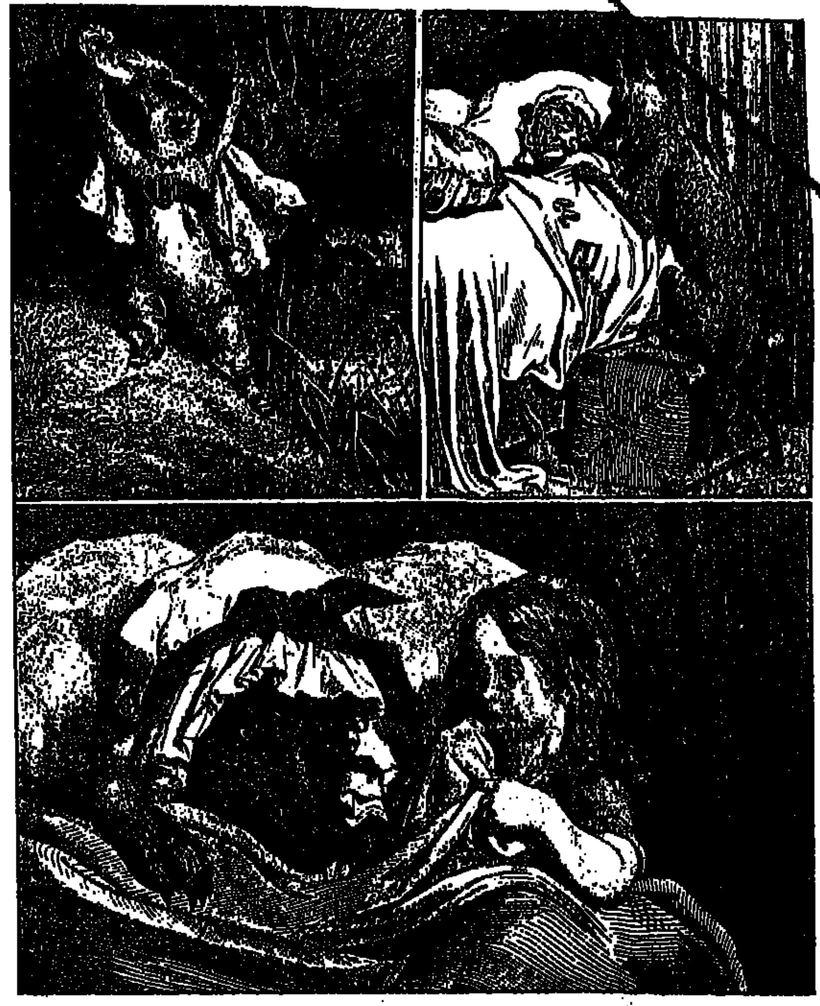

מסבת גבורי האגדות

מאת נאוה עתיר מקמל

המדף בחדרי עמוס בספרים;
ספרי אגדות עם המון ציורים.
גבורי הספרים בלילה אחד
יצאו בשורה אוחזים יד ביד:

כפה אדמה עם שמוליק קפוד
בקצה המדף החלו לרקד
פיטר־פן ועלי־בבא וכמה גמדים
במשך הזמן הצטרפו לרוקדים,

כל דבי "דירה להשכיר"
עמדו בשורה והחלו לשיר
לשירה הצטרפו במרץ כביר
כל אנשיה של חלם העיר.

גדי פעמוני ודודי שמחה
החליפו דעות ושקעו בשיחה,
וגם שלגיה אצילית ויפה
תוך כמה דקות לשיחה הצטרפה.

פינוקיו שלנו יצא מעירו,
ויהושע פרוע הבריש שערו.
היפהפיה הנרדמת ושני החורים
פרקו משערו את כל הקשרים.

שלשת הדבים וזהבה הילדה
הביאו המון ארגזים עם גלידה,
הענק מננו קטף או פרחים,
טרח וחלק שם לכל האורחים.

עמדתי בשקט על קצות אצבעות –
המדף הוא גבוה, ואני – נמוכה
צבטתי את עצמי, כדי להיות בטוחה.
עמדתי בשקט בשיא הדממה
ובינתים... אגדה חדשה נרקמת.

כדאי לגדול

מאת שרה שלום

כל שנה אני גדלה
וזה דבר נהדר ממש,
כי כל שנה קונים לי
בגדי־ים חדש.